

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRAVODAJ



1/2020

Místní akční skupiny Posázaví



Čistá řeka Sázava 2020

Bisport vstupuje do sedmadvacáté sezóny

Benešov slaví 800 let, může mu ale být i o 150 let víc

Čistá řeka Sázava 2020 – uklízet se bude od 3. do 5. dubna

Dobrovolníci před letošní turistickou sezónou opět uklidí břehy řeky Sázavy. Tradiční akce, známá jako Čistá řeka Sázava, se uskuteční od 3. do 5. dubna 2020, a to už popatnácté. Přihláškový formulář je na www.cistarekasazava.cz. Na stejné adrese zájemci najdou veškeré informace o projektu.

Odpadky se budou sbírat po celé délce 200kilometrového toku. Úklid devadesátikilometrového úseku z Kácova do Pikovic organizuje stejně jako v předchozích letech společnost Posázaví o.p.s. Aktuální je i loňské motto akce „Tři dny v roce nestačí“, které upozorňuje na to, že nejen řeka, ale obecně místa, kde žijeme, si zaslouží naši pozornost po celý rok. Dobrovolníci vyčistí také řadu přítoků Sázavy, například potoky Benešovský a Jevanský.

„V posledních letech je odpadků méně, staré skládky se odkrývají jen minimálně a nové už nevznikají,“ zhodnotila zkušenosti z historie projektu ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. **Během 15 let se z břehů řeky sesbíralo 375,5 tuny odpadků a pomáhalo při tom 15,5 tisíce dobrovolníků!**

I letos se bude uklízet z břehů i lodí. Mezi Kácovem a Pikovicemi bude řeka opět rozdělena na pět úseků, které budou mít své party dobrovolníků, o něž se budou starat zásobovací týmy. Někde se bude podle potřeby uklízet dva, jinde tři dny. Projekt se řídí Devaterem pravidel účastníka, která mimo jiné říkají, že počet dobrovolníků na každém úseku může být omezen na 50 lidí a 15 lodí. Organizátor má přitom právo dobrovolníky umístit na úseky podle aktuální potřeby. Pokud se na akci chystá skupina více lidí, je nutné to předem nahlásit. „Z lodí budou uklízet zdatnější dobrovolníci. Neodmítáme ani malé děti, z praktických a bezpečnostních důvodů ale bude lepší, když půjdou po břehu,“ upozornila Bohunka Zemanová.



Do jarního úklidu řeky Sázavy se zapojují jednotlivci, školky a školy, spolky, obce i města. Někdo přiloží ruku k dílu, jiný poskytne materiální nebo finanční příspěvek, někdo připraví občerstvení, další nabídnou zázemí pro dobrovolníky, další propůjčí auta na svoz odpadků. Tradičními partnery projektu jsou Povodí Vltavy, státní podnik, Bisport s.r.o., Lesy České republiky, s.p. a ČEPS, a.s. Každoročně se zvyšuje i příspěvek obcí – Sázava protéká 31 obcemi a úklid finančně podporuje 30 z nich. Přispět na projekt ale může každý – číslo jeho sbírkového účtu je 1249-326666339/0800.

Projekt podporují také firmy VIG RE zajišťovna, a.s. a Pierre Fabre Dermo – Cosmétique Tchequie s.r.o. (Klorane). Kromě osobní účasti jejich zaměstnanců na úklidu obě společnosti poskytují také finanční příspěvek. Loni část tohoto příspěvku společnosti VIG RE zajišťovna, a.s. směřovala do Petroupimi, letos pomůže obci Přestávky u Čerčan.

Poděkováním dobrovolníkům, kteří se do akce letos zapojí, bude setkání, které se uskuteční 16. května 2020 v Sázavě na Benešovsku.

V prvních letech se řeka Sázava uklízela mezi městem Sázava a obcí Pikovice, v současnosti se čistí napříč dvěma kraji, Středočeským a Vysočinou. Čistá řeka Sázava byla jedním z prvních projektů svého druhu v České republice, který inspiroval další podobné aktivity. Uklízí se například Berounka, Jizera, Morava, Svratka, Ohře, Vltava, Bečva, Úpa, Kamenice, Labe, Ploučnice, Svítava, Dyje... Uklízejí se už také lesy, okolí silnic, veřejná prostranství v obcích a městech. A je jedno, pod hlavičkou jaké kampaně se tak děje. Důležité je, že se do podobných akcí zapojuje čím dál víc lidí.

jt

V Sázavě bude 16. května k vidění ponorkus absolut totális



Začnu trochu netradičně:

- 1/ Zvýrazněte si v kalendáři datum 16. KVĚTNA a připište k němu velkým písmem město SÁZAVA.
- 2/ Zapomeňte na bazenium gigas, tépichus letális a sedális židlis – ty nechejte doma!
- 3/ Nazujte botus beznohus dochodilus, nasadte okularis nervus optikus, nasedněte na bezcyklus šlapális a dojeďte do depa Petra Kovačky u kiosku na Sázavském ostrově.
- 4/ Půjčte si tam jednu ponorkus absolut totális (nebo si přivezte vlastní) a hezky ji vyzdobte. Použijte k tomu třeba petlahvus kořenus, polystyrenus bělis, igelitus vrbatis...
- 5/ Najměte si posádku a vydejte se za nečekaným dobrodružstvím...

>>>

A tady je volný, ale opravdu volný překlad: Zapomeňte na leháro u bazénu, přestaňte se vyvalovat na travním koberci a zvedněte zadek ze zahradní židle. Nazuňte boty, případně nasadte brýle, nasedněte na kolo (či jiný dopravní prostředek) a jeďte do depa Petra Kovačky u kiosku na Sázavském ostrově. Tady si od něj půjčte loď (nebo si přivezte vlastní) a patričně ji upravte. Najměte si posádku a vydejte se za nečekaným dobrodružstvím... Odměnou vám bude pozornost a uznání všech, kteří se zde v tento den sejdou na **FESTIVALU ČISTÉ ŘEKY SÁZAVY**, aby zavzpomínali, jaký byl letošní tradiční jarní úklid břehů tohoto oblíbeného toku. Přehlídka udělá symbolickou tečku za jeho letošním 15. ročníkem. Ale nezapomeňte:



TŘI DNY V ROCE NESTAČÍ a příroda si naši pozornost zaslouží po celý rok!

Přehlídku originálních plavidel, čili neckiádu nebo karneval na vodě, která oživí letošní festival, pořádá parta dobrovolníků 3. úseku, která každoročně během jarního úklidu vyráží čistit břehy řeky mezi Sázavou a Zlenicemi. Z jejich dílny je i originální ná-zvosloví, které jsem použila v úvodu článku. „Půjčila“ jsem si je z Bordelbáře, netradiční encyklopedie odpadků, která s nadsázkou představuje, co vše se dá u řeky najít. Tato parta ho vydala v rámci projektu Čistá řeka Sázava v roce 2014. Ale z její dílny toho bylo už mnohem víc – básnická sbírka, módní přehlídka, němý film, kuchařka...

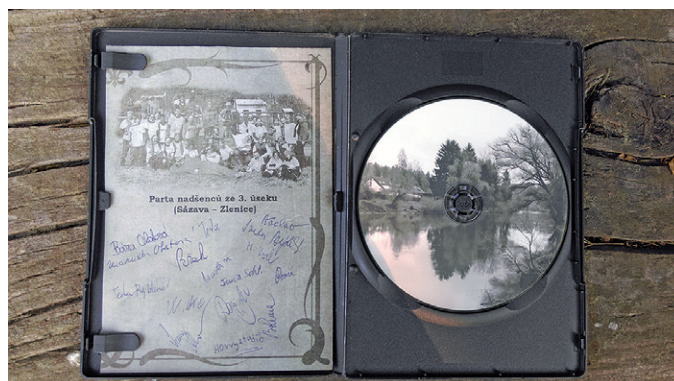
„Každý rok se nám v hlavě vyrobí nápady, jak originálně, vtipnou formou, s dávkou recese či s nadhledem demonstrovat vše, co souvisí s odpadem, čištěním a šetrným chováním k přírodě. Věřím, že

nám nápady nikdy nedojdou,“ řekla za organizátory z 3. úseku Bára Obstová. Letošním motivem festivalu proto bude komentovaná přehlídka netradičních plavidel, do které by rádi zapojili nejen dobrovolníky ze všech úseků, ale i veřejnost. **Podrobné informace sdělí Bára Obstová, tel.: 728 654 134.**

Bára pevně doufá, že se v květnu v Sázavě představí kolem deseti originálních posádek. Podmínky účasti nejsou nijak složité: Plavidlo doprovázené stylově vyzdobenou posádkou musí být vybaveno tak, aby charakterizovalo projekt Čistá řeka Sázava, potažmo sběr odpadků, a musí se udržet na vodě během krátké komentované prezentace. Na výzdobu se nabízí použít sítě, vysavače, zachytávače, hrábě, trojzubce, barely, nafukovací balonky... kreativité se meze nekladou.

Akce se může zúčastnit každý, komu nechybí odvaha, patřičná dávka recese ani humor, i když cíl je veskrze vážný: Upozornit na problém, kterým jsou odpadky zamořující moře a oceány – do nich se přitom dostávají z potoků, říček a řek, jakými je i naše Sázava.

jt



Krátce z Posázaví



• Návštěvu posázavských i pražských památek či benešovských škol, české vánoční tradice i malou exkurzi do světa gastronomie zvládla během čtyřdenního pobytu v České republice delegace z francouzské Sainte-Agnès. Pěťadvacítka hostů sem přijela na konci roku 2019 na pozvání partnerského města Benešov, které pro ně

ve spolupráci se společností Posázaví o.p.s. připravilo bohatý program. Francouzská strana má mimo jiné zájem propojit základní školu ze Sainte-Agnès s benešovskou Základní školou Karlov. Účastnit by se toho měli také studenti francouzštiny benešovského gymnázia.

• Podpora spolků a spolkové činnosti byla tématem setkání, které pod záštitou Posázaví o.p.s. pořádalo na konci loňského roku město Týnec nad Sázavou pro zástupce samospráv měst Bystřice, Jílového u Prahy, Neveklova a Sázavy. Hovořilo se na něm mimo jiné o zázemi pro spolkovou činnost, financování, dotačních titulůch nebo spolupráci. Účastníci setkání se zajímali také o financování akcí v místních částech, podporu sboru dobrovolných hasičů a jednotek požární ochrany, spolupráci mezi spolky nebo plánování termínů akcí. Prohlédli si i některá týnecká

sportoviště – fotbalový areál Náklí, novou sportovní halu základní školy a sokolovnu ve Zbořeném Kostelci.

• Studie odtokových poměrů včetně návrhů protipovodňových opatření v povodí Sázavy, kterou od března 2017 do března 2019 realizovaly posázavské obce a města ve spolupráci s Povodím Vltavy, státním podnikem a Lesy ČR, pokračuje rozpracováním dílčích výsledků. Připravuje se například stavba retenční nádrže v Petroupimí, odbahnění několika rybníků, revitalizace Křešického potoka v Teplýšovicích... Některá opatření se začínají projektovat – obce na to mohou požádat o dotaci z Fondu Středočeského kraje. Studii koordinovala Posázaví o.p.s. a stejně jako loni chce i letos uvolnit na projektové dokumentace část příspěvku, kterým VIG RE, zajišťovna a.s. podpoří projekt Čistá řeka Sázava.

jt

Realizace strategie Posázaví 2014–2020 finišuje

MAS Posázaví rozděljuje poslední miliony korun, které má k dispozici v rámci realizace Strategie rozvoje regionu na roky 2014–

2020. Jak to vypadá s výzvami a alokacemi v Programu rozvoje venkova, Integrovaném regionálním operačním programu a Operač-

ním programu Zaměstnanost, prozradí následující tabulky.

Program rozvoje venkova (PRV)

Místní akční skupina (MAS) Posázaví vyhlásila čtvrtou výzvu k předkládání žádostí o dotaci z Programu rozvoje venkova (PRV). K dispozici je 39 239 735 Kč, které se budou rozdělovat ve čtyřech fích (oblastech podpory): Agroturistika (5 000 000 Kč), Lesy, voda, rekreace (5 000 000 Kč), Podpora místních výrobců (5 000 000 Kč) a Obnova venkova – školky, školy a spolky (24 239 735 Kč). Žádosti se budou přijímat do 8. 4. 2020. **Upozorňujeme zájemce, že je nutné záměr předem konzultovat!**

Integrovaný regionální operační program (IROP)

V prosinci 2019 byla vyhlášena 10. výzva k předkládání žádostí o dotace z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP). V rámci Fiche Bezpečná cesta nejen do školy mohli zájemci žádat o finanční podporu projektů zaměřených mimo jiné na stavby a rekonstrukce chodníků. K rozdělení bylo 14 158 658 korun. Žádosti se přijímaly do 19. 2. 2020. „Přijato bylo 7 projektů, jeden z nich se už ale do alokované částky nevejde. Budeme žádat o modifikaci výzvy, což znamená, že pokud po vyúčtování a podání žádostí o platbu už realizovaných projektů z IROP zbydou nějaké peníze, mohli bychom je převést na profinancování projektu, který bude po výběru na posledním místě,” uvedla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. V současné době probíhá administrace projektů přijatých v 10. výzvě.

| Název projektu | Žadatel | Dotace | Celkové náklady |
|---|-------------------------|-----------------|-----------------|
| Přijaté projekty v 10. výzvě | | | |
| Revitalizace centra městyse Maršovice | Městys Maršovice | 2 134 195,22 Kč | 5 782 297,53 Kč |
| Stavební úpravy chodníků v ulici Hrubínova v Netvořicích | Městys Netvořice | 3 325 000,00 Kč | 9 148 309,00 Kč |
| Podélusy – chodník podél silnice III/10513 – 2. etapa | Město Týnec nad Sázavou | 1 999 999,85 Kč | 2 891 014,70 Kč |
| Votice – lokalita Dukelská, chodníky | Město Votice | 1 999 999,85 Kč | 2 429 624,00 Kč |
| Chodník a přechod pro chodce podél silnice II/110, Nádražní | Město Benešov | 1 499 930,30 Kč | 1 612 373,00 Kč |
| Chodník Jírovice – Jarkovice | Město Bystřice | 1 999 999,20 Kč | 6 633 673,28 Kč |
| Dopravní opatření na silnici II/110 v obci Kozmice | Obec Kozmice | 1 236 790,19 Kč | 1 301 884,41 Kč |

Operační program Zaměstnanost (OP Z)

V rámci Operačního programu Zaměstnanost byly vyhlášeny čtyři výzvy k předkládání žádostí o podporu, naposledy v září 2019. Příjem žádostí byl ukončen 11. listopadu 2019. Podpora byla schválena pro projekt terénního komunitního sociálního pracovníka města Jílové u Prahy. Navazuje na předchozí podpořené projekty, které realizují svazek obcí CHOPOS, Mikroregion Voticko a RUAH o.p.s., která poskytuje sociální služby na Sázavsku, Čerčansku, Neveklovsku, Bystřicku a Týnecku. Terénními sociálními pracovníky tak bude pokryto téměř celé území MAS Posázaví.

| Název projektu | Žadatel | Dotace | Celkové náklady |
|--------------------------------------|----------------------|-----------------|-----------------|
| Schválené projekty v 4. výzvě | | | |
| Terénní komunitní sociální pracovník | Město Jílové u Prahy | 2 372 456,37 Kč | 2 497 322,50 Kč |

Posázavské obce mají další šanci získat dotace v rámci ITI



Dopravní terminál v Týnci nad Sázavou

Na tři desítky položek už obsahuje seznam projektů, které by se mohly v Posázaví realizovat v rámci Strategie Integrované teritoriální investice v metropolitní oblasti Praha (ITI). Benešovští do něj přihlásili mimo jiné projekt Multikulturního centra Hotel Pošta, rekonstrukci kulturního centra Na Karlově, vybudování komunitního centra nebo parkovacího domu, Čerčanští plánují rekonstrukci kulturního domu, stavbu nové mateřské

školy a parkoviště P+R, Bystřičtí chtějí rekonstruovat nádražní budovu a revitalizovat centrum města, v Divišově a Netvořicích by dotace mohla pomoci s modernizací náměstí, v Kozmích se stavbou školky. Přípravují se stavby nových cyklostezek v Týnci nad Sázavou, Bukovanech, Postupicích... První výzvy k předkládání žádostí o dotaci na projekty ITI v novém programovém období 2021–2027 budou vyhlášeny v průběhu roku 2021 nebo 2022. Aktivitu koordinuje Posázaví o.p.s. spolu s městem Benešov.

„Projekty, které budou zařazeny do konečné verze seznamu ITI a budou ve fázi projektové dokumentace až stavebního povolení, mají velkou šanci získat dotaci na realizaci,” řekla ředitelka Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Připomněla, že v programovém období 2014–2020 se na realizaci projektů ITI v regionu podařilo vyčerpat 250 milionů korun. Mimo jiné se vybudovaly dopravní terminály v Sázavě a Týnci nad Sázavou, další se staví v Benešově.

Nový týnecký terminál se otevřel na začátku února 2020, jeho realizace se připravovala deset let. Jako první vznikla v roce 2010 studie v rámci partnerského projektu Vlídna nádraží, který realizovala MAS Posázaví ve spolupráci s dalšími dvěma místními akčními skupinami. Na základě studie nechalo město Týnec nad Sázavou vypracovat projektovou dokumentaci a později požádalo o dotaci v rámci ITI. Prostřednictvím ITI by v následujících letech chtělo u nádraží vybudovat i záchytné parkoviště P+R.

jt



Dopravní terminál v Sázavě

Na slovíčko s Ivetou Jiráskovou, novou členkou MAS Posázaví



Pochází z Krchleb u Křečovic, absolvovala Stavební fakultu na ČVUT, obor architektura a stavitelství, žila v Praze, ale vrátila se zpět do Posázaví a podniká v oboru, který vystudovala. V současnosti je jejím domovem Benešov. Díky spolupráci s posázavskými obcemi, s nimiž ji svedlo dohromady její povolání, poznala MAS Posázaví. A to, že se stala jejím členem, bylo podle ní přirozeným vyústěním společných aktivit. „Obecně se mi líbí filozofie místních akčních skupin – to, že občané pracují pro občany, navíc v regionu, kde společně žijí, a který chtějí rozvíjet,“ dodala.

Prvním projektem, na kterém pracovala v začátcích podnikání se společností Posázaví o.p.s., byla volnočasová klubovna v obci Křečovice. „Tento projekt bude vždy mou srdcovou záležitostí, realizoval se v mé domovské obci a ráda se tam vracím,“ poznamenala Iveta Jirásková. Klubovna udělala pomyslnou „tečku“ za přestavbou původního stavení, kde obec v minulosti postupně vybudovala hasičskou zbrojnici, poštu a ordinaci lékaře. „V klubovně probíhá vítání občánků, školní jarmark, scházejí se zde hasiči a další místní spolky. Díky tomuto projektu jsem se dostala k Posázaví o.p.s., s níž jsme společně připravovali dotaci na jeho realizaci, a na to logicky navázala naše spolupráce,“ popsala.

Kromě Křečovic připravovala také projekt revitalizace vyhlídky nad Slapskou přehradou u Rabyně, která se nyní realizuje a na kterou obec také získala dotaci v rámci spolupráce se společností Posázaví o.p.s. „Mám z toho velkou radost, u projektu vyhlídky jsem od samého začátku, tedy od studie až po realizaci. Taková ucelená práce je pro architekta nebo projektanta odměnou, ohlídá si všechno od první myšlenky, přes stavbu až po umístění lavičky,“ poznamenala. Podílela

se také na zpracování projektu multifunkčního školního areálu v Čerčanech, v současnosti se čeká na vypsání vhodného dotačního titulu; vzhledem k rozsáhlosti projektu se předpokládá jeho realizace po etapách. Aktuálně zpracovává úpravu kulturního domu v obci Lešany, a to ve spolupráci s projekční a statickou kanceláří Fapal s.r.o. „Je to sehraný tým mladých lidí, se kterými se mi dobře pracuje, navzájem si pomáháme,“ dodala.

Iveta Jirásková projektuje stavby pro bydlení, veřejné objekty i rekonstrukce a přestavby. Nic z toho nepreferuje, líbí se jí široký záběr, který její práce má. Báví ji přijímat nové výzvy a hledat takové řešení, které se stane dokonalým průsečíkem představ architekta a klienta. „Vždycky je to o komunikaci a kompromisu, aby byly spokojené obě strany a výsledkem byla stavba, která bude svým uživatelům dokonale sloužit,“ říká. Pochvaluje si spolupráci s obcemi, zejména téměř okamžitou zpětnou vazbu. Největší odměnou pro ni pak je, když návštěvník prostor, na jejichž vzniku se podílela, řekne: „To je pěkné, kdo to dělal?“

jt

Cestovní ruch v Posázaví – nový systém distribuce propagačních materiálů

Posázaví o.p.s. jako destinační management turistické oblasti Posázaví nově na webových stránkách <http://dmo.posazavi.com> zpřístupnila aplikaci, jejímž prostřednictvím si zájemci mohou ZDARMA objednat zavezení regionálních brožur, map a jiných tiskovin na své provozovny, případně nabídnout recipročně ostatním své vlastní prezentační materiály. V současné době se jedná o Průvodce Posázavím 2019 v české, anglické a německé verzi, turistické noviny Poznáváme Posázaví, mapy Posázaví, brožuru Navštivte Benešov a leták Čistá řeka Sázava. Aplikace je primárně určena pro informační centra a podnikatelské subjekty, které mohou jejím prostřednictvím nabídnout jiným zájemcům také své propagační materiály. Ale i individuální potenciální

návštěvník může tohoto systému využít a propagační materiály mu budou zaslány na jeho adresu.

„Novým systémem chceme zrychlit a především rozšířit doposud poskytovanou službu a také ji nahradit drahou a složitou distribucí v rámci veletrhů cestovního ruchu,“ řekl Václav Pošmurný ze společnosti Posázaví o.p.s. „Každý poskytoval služeb pak může tento systém využít pro distribuci svých materiálů ke koncovému zákazníkovi,“ doplnil. Nejvíce propagačních materiálů je distribuováno k návštěvníkům oblasti hradu Český Šternberk. I proto jsou tištěné materiály situovány do stylu průvodce regionem tak, aby nalákaly návštěvníky do dalších velmi zajímavých míst Posázaví.

Posázaví o.p.s. založili v roce 2004 podnikatelé ve spolupráci s obcemi a neziskovými organizacemi primárně na podporu cestovního ruchu. Činnost destinačního managementu realizuje na jih od hlavního města v tradiční turistické oblasti Posázaví. Vytváří informační a servisní služby pro návštěvníky ve spolupráci s lokálními turistickými informačními centry a podnikatelskými subjekty. Poskytuje poradenství subjektům v destinaci, podporuje osvětové a vzdělávací aktivity a sleduje jejich efektivitu. Spolupracuje s partnery na oblastní úrovni a koordinuje nabídku cestovního ruchu v destinaci.

<http://dmo.posazavi.com/cz/Shop.aspx>.

jt

Nové weby turistických lokalit v Posázaví

Posázavská města Benešov, Jílové u Prahy, Sázava a Týnec nad Sázavou mají nové turistické weby. Na adresách www.visitbenesov.cz, www.zlatemestojilove.cz, www.visitsazava.cz a www.visittynec.cz zájemci najdou informace o turistických cílech a službách i kalendář akcí v dané turistické lokalitě. Koordinaci těchto aktivit v oblasti kolem řeky Sázavy zajišťuje Posázaví o.p.s.

„Nové turistické weby Jílového u Prahy, Sázavy a Týnce nad Sázavou vycházejí z bohaté databáze Posázaví o.p.s., která tyto údaje shromažďuje už 16 let a dostupné jsou

na www.posazavi.com,“ řekl Václav Pošmurný ze společnosti Posázaví o.p.s. Zájemci na nich najdou informace o důležitých turistických cílech v daném regionu seřazených podle různých kategorií – mimo jiné architektonické nebo církevní památky, muzea, přírodní a technické zajímavosti či zookoutky. V rubrice Služby jsou ubytovací zařízení, restaurace, kempy a tábořiště, půjčovny a opravny nebo sportovní zařízení.

Novinkou je také propojení událostí z Kalendáře akcí jednotlivých lokalit přes Posázaví až na web turistického regionu Střední Če-

chy www.centralbohemia.cz. Pracovníkům informačních center, potažmo pořadatelům, pak stačí zadat data na jedno místo a akce se zobrazí na všech propojených stránkách. V současnosti na tomto principu funguje také web Bystřice a Týnce nad Sázavou, brzy k nim přibude Sázava, Neveklov a Jílové u Prahy. Kalendář akcí se navíc jednou týdně automaticky rozesílá všem zájemcům, kteří se k jeho odběru přihlásí na www.posazavi.com. Prostřednictvím těchto stránek je také možné „zvenku“ vkládat fotografie k turistickým cílům, službám i akcím.

jt

Kavárničky matikářů vytvářejí platformu pro výměnu zkušeností

Není kavárna jako kavárna... své o tom ví učitelé matematiky základních škol ORP Benešov, kteří takovou jednu „kavárnu“ navštěvují. Otevřela ji pro ně společnost Posázaví o.p.s. v rámci realizace Místního akčního plánu vzdělávání (MAP). A víc než o kávu a dortíky (o které tam ale také není nouze) v ní jde o vzájemné setkání a výměnu zkušeností. Protože právě o tom je toto „kavárenské“ posezení, které se už uskutečnilo v základních školách v Týnci nad Sázavou a Chotýšanech. Hostitelem dalšího bude 18. května ZŠ Jiráskova v Benešově.

„Co je na těchto kavárničkách cenné a co se nám na nich líbí, je to, že se tam skutečně sejdou zainteresovaní lidé, v tomto případě matikáři, a sdílejí své zkušenosti. Je prostě vidět, a zaznělo to i z úst jednoho z účastníků, že je to ten nejlepší způsob – učitelé si spolu nekonkurují, ale naopak si pomáhají.

A to právě kavárničky dělají,“ řekla koordinátorka MAP Jana Čechová a dodala: „Nejdříve jsme si vyzkoušeli středně velkou školu v Týnci nad Sázavou, pak jsme šli do relativně menší školy v Chotýšanech a jako poslední v tomto školním roce navštívíme ZŠ Jiráskova, což je zatím největší škola, kde s kavárnou budeme.“

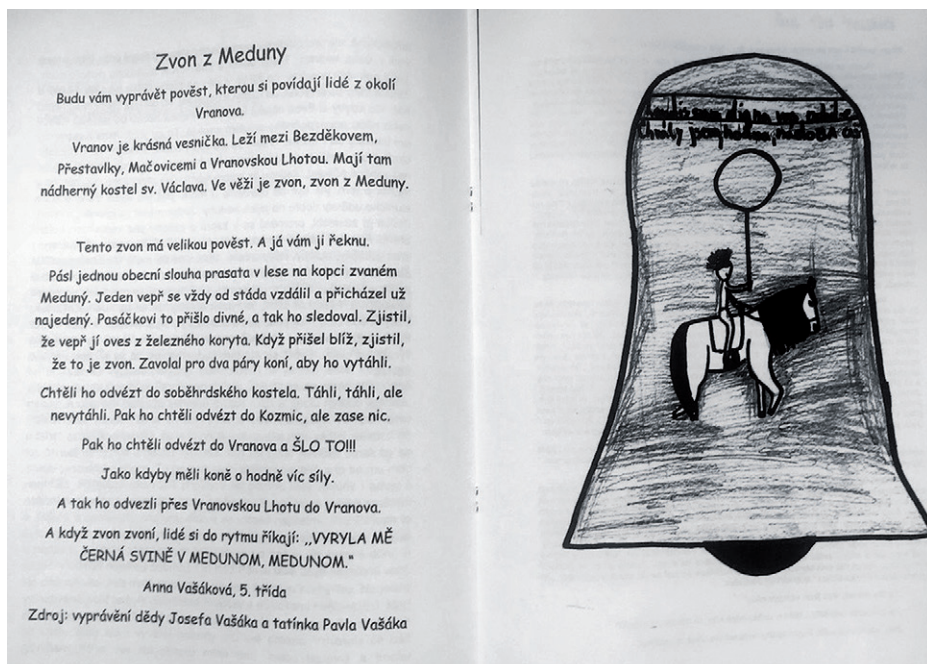
Kavárnička, která se otevírá na přání učitelů matematiky, řeší mimo jiné přeplněné školní třídy, nedostatek času na kvalitní vysvětlení učiva, logické myšlení žáků nebo tzv. Hejného metodu výuky. Velkým tématem kavárniček je také vymezení učiva matematiky tak, jak ho definuje současný rámcový vzdělávací plán (RVP) pro základní vzdělávání pro matematiku a její aplikaci. Pedagogové diskutují o tom, zda je jeho současná podoba vyhovující, nebo zda potřebuje revizi. Spíše se přiklání k té druhé možnosti, ale jsou si

vědomi toho, že nejde jen o samotnou matematiku na základních školách, ale i její provázanost s tím, jaké nároky na studenty pak mají střední školy či jak by měli žáky připravit pro výuku matematiky v mateřských školách. Diskuse na toto téma bude ještě pokračovat a zamýšleným výstupem je, že členové kavárničky předají svá písemná doporučení kompetentním úřadům, včetně MŠMT.

jt



Do projektu „Benešovsko žije příběhy“ se zapojily děti ze 14 školek a škol



mi, strašidly, netopýry, draky, princeznami, ale také s rodinnými předky některých z pisatelů.

Projekt realizuje Posázaví o.p.s. v úzké spolupráci s městem Benešov v rámci Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání (MAP). Volně navazuje na oslavy 800 let od založení města Benešova, které se připomínají v letošním roce. Jedinou podmínkou příběhu bylo to, že se jeho děj odehrává ve městě Benešově nebo jeho okolí. Někdo napsal povídku, někdo pohádku, dopis nebo básničku. Předškoláci své příběhy zachytili v mluvené formě a do psané podoby je převedli jejich učitelé. Děti pak také příběhy doplnily obrázky. Práce se budou hodnotit ve třech kategoriích: mateřské školy, 1. stupeň základní školy a 2. stupeň základní školy.

jt



Do projektu „Benešovsko žije příběhy“, jehož cílem je rozvíjet sounáležitost dětí s regionem, se zapojily děti ze 14 školek a škol. V 86 literárních a výtvarných pracích popustily uzdu své fantazie a představily svůj pohled na svět, který je bezprostředně obklopuje. Jejich příběhy jsou nejen plné slunce, radosti a štěstí, ale mnohdy i smutku a bezmoci. Odrážejí se v nich zážitky i přání autorů – všichni z nich si zaslouží slova uznání. Nejzdařilejší příběhy vyjdou ve sborníku a budou vystaveny v Muzeu umění a designu (MUD) v Benešově.

„V tuto chvíli zaslané práce vyhodnocujeme. Domluvili jsme se na spolupráci s Muzeem umění a designu v Benešově, což celý projekt zase o kus posunulo. Právě v muzeu se

v květnu skutečně slavnostně vyhlášení výsledků projektu, kterého by se měl zúčastnit jeden známý mladý youtuber – v současnosti o tom jednáme,“ prozradila koordinátorka MAP Jana Čechová.

Projekt Benešovsko žije příběhy měl za cíl oslovit žáky mateřských a základních škol. Jejich úkolem bylo zpracovat příběh o reálné či fiktivní, historické i současné osobnosti, zasazený do kulisy Benešova a jeho okolí. Děje příběhů zaznamenaných slovem i obrazem zavedou čtenáře kromě Benešova také na Konopiště, Živohošť, do Pecínova, Budkova, Věžníček, Petroupimi, Žižánek, Přestavlk, Týnce nad Sázavou, Bystřice... Pomyslně se setkají s Františkem Ferdinandem d'Este, Josefem Sukem, čarodějnicemi, víla-

PS Rovné příležitosti řeší, jak pracovat s dětmi se specifickými potřebami i nadanými

Jak pracovat s nadanými dětmi, jak přistupovat k žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, agrese u dětí nebo nárůst počtu dětí s poruchami chování a psychickým onemocněním – to jsou jen některá z témat, která řešila nebo bude řešit pracovní skupina Rovné příležitosti. Vznikla v rámci Místního akčního plánu vzdělávání II, který na území obce s rozšířenou působností Benešov realizuje Posázaví o.p.s.

„Tato pracovní skupina funguje mezioborově, takže se v ní nescházejí jenom pedagogové a ředitelé škol, ale i lidé ze sociálních odborů radnic, Orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD), neškolních zařízení, jsou tam psychologové, psychiatři, organizace zaměřené na práci s dětmi se specifickými potřebami. Je to fórum lidí, kteří se obvykle potkávají pouze v případech, kdy řeší už nějakou kritickou nebo krizovou situaci, ale v dobách míru, jak tomu je v tomto případě, se většinou nevidí,“ popsala koordinátorka MAP Jana Čechová.

Rovné příležitosti jsou nejpočetnější skupinou, která v rámci MAP na Benešovsku vznikla, což odráží nynější velkou poptávku po tomto druhu informací. Potvrdila to i dotazníková šetření, která se v rámci MAP uskutečnila. „Byli jsme sami překvapeni tím, že děti se specifickými potřebami, zejména těch, které jsou v běžných třídách, je oprav-

du hodně – kolem 8 až 10 procent. Z toho pak vyplývají i nároky na pedagoga, který musí zvládnout pracovat jak s těmi, co nemají specifické potřeby, tak i s těmi, kteří je vyžadují, a skloubit to je hodně těžké,“ dodala Jana Čechová.

Připomněla, že od začátku realizace MAP II již uskutečnili tři průzkumy. Zástupců škol se ptali na jejich aktuální potřeby v různých oblastech včetně rovných příležitostí. „Díky tomu máme poměrně ucelené informace o tom, jak si stojí školy v regionu a výsledky jsou zajímavé,“ dodala Jana Čechová. Kvitovala při tom, že na průzkumy odpovědělo 95 až 100 procent dotázaných škol, v rovných příležitostech byla odezva dokonce stoprocentní.

Vybíráme z dotazníkového šetření zaměřeného na otázky rovných příležitostí ve školách ORP Benešov ve srovnání let 2016 až 2018:

- Počet dětí v běžných třídách základních škol vzrostl o 8,6 % a ve speciálních třídách o 24 %.
- Počet žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP) se zvýšil o 65 % na 837 žáků. Zhruba desetina z nich se vzdělává ve speciálních třídách, zbývající pak v rámci individuální integrace v běžných třídách.
- Nejpočetnější skupinou mezi žáky se SVP s individuální integrací na ZŠ jsou žáci se

závažnými poruchami učení. Na druhém místě mezi SVP jsou žáci se závažnými poruchami chování. Na třetím místě jsou žáci se závažnými poruchami řeči.

- Většina základních škol nemá problém zajistit asistenta pedagoga, problémem je však jejich kvalita, a to i vzhledem k nízké platové třídě a vzdělání.
- U základních škol je vysoká poptávka po školním psychologovi.
- Svého pracovníka vyškoleného v oblasti sociometrie by uvítalo 70 % základních škol.
- Větší pozornost pro nadané děti by chtělo 79,3 % respondentů z MŠ a 95 % respondentů ze ZŠ.
- Zájem o mezioborová setkání má 45 % ZŠ a 31 % MŠ.
- Více než polovina (55 %) základních škol by uvítala zapojení do dobrovolnického programu na doučování dětí.
- Více prostředků na inkluzi by chtělo 70 % základních škol.

Další setkání pracovní skupiny Rovné příležitosti se uskuteční 13. 5. 2020 a bude spojené s besedou na téma Agrese u dětí a nárůst počtu dětí s poruchami chování a psychickým onemocněním. Hosty budou Pavla Vondráková (OSPOD), psychiatřka Lada Zahálková, Jana Tůmová a Marek Stránský (Středisko rodinné péče Dobřichovice).

jt

Archa nabízí dětem projektovou výuku a exkurze také díky evropským dotacím



Archa Petroupim v loňském roce peníze, alokované v projektech společnosti Posázaví o.p.s., využila k organizování exkurze pro děti do Huti František v Sázavě. Nešlo jen o obyčejnou prohlídku, děti si na místě mohly samy vyzkoušet sklářskou výrobu. V letošním roce prostředky získané z evropských fondů můžeme využít na projekty realizované ve škole. Jeden z nich, financovaný z projektu ministerstva školství, už proběhl a chceme Vám ho představit blíže.

V prosinci děti ze 4.–7. třídy „prožily“ jedno dopoledne ve složitě době totalitní moci. Projektový den Ze života české společnosti byl realizován v rámci Besedária, projektu, který je zaměřený na zábavně edukativní pořady.

Ve skupinkách se děti proměnily ve členy jedné rodiny, která prožívala významné události od voleb roku 1946, přes roky

1948, 1968 a 1977 až k listopadu 1989. Volily v prvních poválečných volbách, ve kterých zvítězili komunisté – děti nicméně zvolily sociální demokracii. Zažily únorový převrat následovaný obdobím stalinizmu, v době pozvolného tání pomyslně navštívily pavilon EXPO v Bruselu, s pomocí vystřihovánek oblékly postavy mladších členů rodiny, které vyrazily za kulturou 60. let. Zažily šok z okupace vojsky Varšavské smlouvy, vázání pionýrských šátek i se slibem věrnosti, vytvořily neodolatelné reklamy na dobové hračky, zacvičily si spartakiádu nebo si v roli rebelů zahrály v kapele Plastic People.

Celou dobu se děti musely rozhodovat jako rodina a za svá rozhodnutí nést odpovědnost. Každá rodina se v průběhu hry obohatila o skoro stejný vysokou částku herní měny „totáč“. Nehledě na odměnu došli úspěšně všichni až k sametové revoluci. Ve zpětné vazbě lektorce programu Veronice Křišťové, která nás všechny celým dopolednem skvěle provázela, hodně rezonovalo, že ta doba teda taková legrace nebyla, že to bylo dost drsné, nelehké a někdy i kruté, i přes to, že jsme si sami legrace během dopoledne užili dost. My naštěstí už 30 let můžeme.

Další z našich akcí proběhla v únoru, kdy do Archy přijela organizace Kino do škol a přímo na místě postavila minikopuli imitující

pražské Planetárium. Dětem přímo na strop organizátoři promítli filmy o vesmíru. Říše světla o světelném znečištění a Příběh života zhlédly děti z 3.–7. ročníku. Film Polaris byl připraven pro malé školáky a pro děti z naší i sousední mateřské školy. Po promítání vždy následovala diskuse dětí s odborníky. Celkově se tohoto programu, díky penězům poskytnutým společností Posázaví o.p.s., mohlo zúčastnit 93 dětí.

Za základní součást výuky v Arše považujeme osobní prožitek. Proto si děti mohly v rámci exkurzí a návštěv odborníků ve škole ušít vlastní koženou peněženku nebo vyrobit vinuté perly. Hledáme další možnosti, kterými bychom našim dětem přiblížili řemeslnou výrobu a její kouzlo.

Jitka Hřebecká, Tomáš Kočnar



V Arše v Petroupimi oslavili 100. výročí založení Církve československé husitské



Jako škola zřizovaná Církví československou husitskou (ČČSH) jsme se loni na podzim zaměřili na oslavu 100 let od založení naší církve v době T. G. Masaryka. Příprava slavnosti a výstavy nám trvala měsíc a spolupracovaly na ní děti z naší mateřské i základní školy. Jak to celé probíhalo?

1. Přípravy

Věděli jsme, že je 100 let od založení ČČSH, věděli jsme, že výročí chceme nějak oslavit, čekali jsme návštěvu pana biskupa, ale jak do toho... Pro děti je nejlepší, když něco zazijí, něco vidí na vlastní oči. Vydali jsme se s naším vikářem Petrem Wagnerem na výpravu po místních husitských církevních památkách a pak připravovali výstavu.

Jak to všechno začalo? Společným kroužkem školáků a předškoláků. Chtěli jsme pracovat napříč školními skupinami. Nejprve jsme se tedy rozdělili do smíšených skupin, v každé byli předškoláci, malí i velcí školáci. Petr Wagner krátce představil Církve československou husitskou, my ostatní dětem nastínilo, co je čeká. První aktivity se týkaly především sžívání ve skupině, děti spolupracovaly téměř měsíc. Nejdřív sklá-

daly tajemnou zprávu, hledaly na mapě, poznávaly stavby husitských kostelů, hledaly informace o nich, plánovaly výpravy. A pak jsme se po skupinách vypravili do Benešova, Čerčan, Vlašimi, Votic, Netvořic, Mnichovic. Dělalí jsme rozhovory, fotografovali, všechno pečlivě zapisovali. Prohlédli jsme místa zvenku i zevnitř a dostali se do velmi zajímavých míst, kam se běžně nedostaneme. Děti lákaly varhany, zvony, hodiny. Zbyl i čas na legraci a zábavu.

Pak už následovala práce ve škole. Zpracovávaly se informace, kreslilo se, malovalo. Ujasnili a sjednotili jsme si technické detaily, velikost plakátu, umístění loga a další důležité věci, které plakáty propojovaly. V ostatním už měly při tvorbě svobodu každá skupina sama za sebe. Pravidelně jsme se setkávali na poradních kroužcích a představovali si výsledky své práce. Práce ve skupinách byla náročná, někdy to klapalo jak hodinky, někdy práce nebyla snadná, doléhala únava. Především děti z 2. stupně jako vedoucí skupin cítily velkou zátěž především při dokončování plakátů. Ale zvládli jsme to. A výsledek si myslíme, že stojí za to.

2. Přednáška biskupa ČČSH doc. ThDr. Davida Tonzara

Pan biskup za námi do školy přijel v den naší podzimní slavnosti. Hned v úvodu svého setkání s dětmi řekl, že nemá rád nezábavné přednášky. Taková ta jeho přednáška ale rozhodně nebyla. Spíše než přednáška to byla diskuse s dětmi. A ony opravdu odpovídaly, diskutovaly. Nic, co řekl, nenechaly bez přemýšlení, bez reakce. Spokojenost byla podle všeho na obou stranách. Dívky z 2. stupně nachystaly občerstvení – nápad ozdobit závin cukrováním ve tvaru kalicha pana biskupa opravdu pobavil.

3. Slavnost Stánků s výstavou ke 100. výročí založení ČČSH

Odpolední Slavnost Stánků se také nesla ve znamení oslav 100. výročí ČČSH. Hudební vystoupení dětí jako vždy zaujalo všechny. Celá škola zpívající a hrající společně na pódiu... Hezké na pohled i poslech... Slavnostní slovo pana biskupa Davida Tonzara a ředitelky školy Jitky Hřebecké otevřelo výstavu k uvedenému výročí. Zajímavé byly také dva plakáty, které mapovaly přípravu výstavy. Postery zaujaly všechny návštěvníky, dlouze si je prohlíželi, vraceli se k nim. Nakonec jsme se přestěhovali na zahradu, kde slavnost pokračovala. Tradiční stánek tentokrát tvořila naše nádherná líska, nechybělo posezení u ohně s kytarou, občerstvení připravené dětmi. Pan biskup zasadil první strom na naší proměněné zahradě, která díky Nadaci Proměny Karla Komárka mění svou podobu.

Děti přípravě slavnosti i výstavy věnovaly hodně energie. Proto jsme rádi, že výstava bude putovat po jednotlivých církevních kostelích. Její putování začalo v listopadu v Čerčanech, pak se přesunula do Benešova, po Vánocích byla k vidění ve Vlašimi, dalšími zastávkami jsou Votice, Mnichovice, Neveklov a Týnec nad Sázavou.

Zbývá dodat, že koupí stojanů a posterů, stejně jako kopírovacího materiálu a knih, které sloužily dětem jako inspirace, škole financovala Pražská diecéze ČČSH, tedy náš zřizovatel.

is

Maršovická mateřská škola Slunečnice ve školním roce 2019/2020

Po prázdninách, opět plni sil, jsme se znovu setkali s dětmi v naší krásné mateřské škole Slunečnice, která se nachází v obci Maršovice na Benešovsku. Počasí nám ještě chvíli přálo, a tak jsme si užívali hlavně her venku, což nám velice pomohlo při začleňování nových dětí do kolektivu.

Říjen nám ve školce otevřela pohádka O Tygříkovi a další týden následoval oslavami svátku zvířat, kdy jsme si představili různě

né mazlíčky, které děti se souhlasem rodičů přinesly do školky. Jeden den jsme se také vydali za zvířátky na farmu Zderadice, kde nám rodina Koubkova představila pár svých koníků a děti se na nich mohly svést. Po tomto krásném týdnu, kdy jsme si o zvířátkách i povídali a četli si o nich pohádky, následoval Týden stromů. V různých projektech jsme si spolu s dětmi ukázali, jak jsou nejen pro nás stromy důležité, ale také že jsou domovem mnoha zvířátek. Ve spoluprá-



»»»

ci s rodiči jsme vytvořili na zahradě před naší mateřskou školou Strom přání. Rodiče s dětmi psali na jednotlivé papírové listy, co stromům přejí a také poděkování za vše, co nám stromy poskytují. Listy s přáními jsme věšeli postupně na lípu a po dokončení tohoto výstupu si všichni návštěvníci naší MŠ mohli Strom přání prohlédnout a vzkazy od rodičů a dětí přečíst. Uvedený měsíc ukončilo představení Kašpárkova škola v přírodě v podání divadla Úsměv.

Listopad byl opět plný různých akcí, kdy děti asi nejvíce potěšil výlet do Sezimova Ústí do Hop Arény. Celé dopoledne jsme si užívali různých prolézaček, klouzaček, houpáček a hopsadel.

Na svatého Martina k nám přijel sám Martin na bílém koni. Přivítali jsme ho sušenkami, které připravily samy děti. Řekli jsme si něco o legendě a průvodem jsme se prošli po Maršovcích a zastavili se také za panem starostou.

Koncem měsíce listopadu už všude kolem nás začínala vánoční atmosféra, a tak jsme si připravili dílničky s rodiči. Na nich jsme s dětmi za pomoci jejich rodičů, sourozenců, ale i babiček vyráběli různé věci na školní vánoční jarmark. Ten proběhl začátkem prosince a všem zúčastněným musíme moc poděkovat, protože se velice vydařil. Mezi dílničkami a jarmarkem nás ještě přišel do školky pozdravit Mikuláš se svými pomocníky – andělem, jedním čertovským učněm a dvěma čertíky, kteří stále prováděli nějaké taškařice, takže se jich vlastně nešlo ani bát. Děti dostaly nadílku a jako poděkování Mikuláši zazpívaly písničky a řekly několik básniček.

V prosinci jsme ještě stihli dvě divadýlka a před vánočními prázdninami jsme si nejen pro rodiče, ale i ostatní obyvatele Maršovic a okolí připravili zpívání v kostele. Děti převlečené za anděly a pastýře vyprávěly a zazpívaly za doprovodu varhan vánoční příběh. Byly moc šikovné a určité nejen nám, ale i divákům v kostele šel mráz po zádech a vzápětí je zahrála hrdost. Hrdost, jak děti perfektně zvládly toto vystoupení a skvěle reprezentovaly naši školku.

Hrdá ale může být i naše školka na to, že u nás proběhl projekt ve spolupráci s Pedagogickou fakultou Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích v rámci čtenář-



ské pregramotnosti. Tento projekt skončil v prosinci 2019 a přinesl nám spoustu nových poznatků po stránce pedagogické, ale také mnoho materiálních bonusů pro naši mateřskou školu. Během dvou let navštěvovaly kolegyně z okolních, ale i vzdálenějších mateřských škol v našem Centru kolegiální podpory při MŠ Maršovice vzdělávací setkání, jež probíhala jednou za měsíc a na která jsme si zvali renomované lektory. Utvořila se zde kompatibilní a příjemná skupina učitelek MŠ, kde jsme si vzájemně vyměňovaly rovněž své zkušenosti v oblasti předškolního vzdělávání. V rámci zmíněného projektu vznikla také metodika čtenářské pregramotnosti s názvem „Čteme si, hrajeme si, poznáváme...“. V rámci projektu, který byl hrazen z prostředků EU, jsme získali zdarma pro děti v naší mateřské škole velké množství knih a metodické knihy pro pedagogy, pohádkový kufřík s mnoha pohádkami, maňásky, didaktické hry, pomůcky pro děti a interaktivní tabuli. To vše v hodnotě 200 000 Kč, což považujeme za velmi významný přínos. Přestože činnost v projektu byla velmi náročná, jsme vděční za příležitost a to, že naše mateřská škola byla vybrána do projektu jako jedna ze tří MŠ ve Středočeském kraji, a mohli jsme tak rozšířit a obohatit činnost naší mateřské školy. Také v rámci šablony v programu Sdílení zkušeností čtenářské pregramotnosti nás navštívila v lednu a únoru paní učitelka z MŠ Postupice a na konec dubna mají plánovanou návštěvu paní učitelky z MŠ a ZŠ Tatce.

Ve školním roce 2017/2018 obdržela naše mateřská škola také prvním rokem certifikát Katedrová škola, tento certifikát byl udělen i na následující školní rok 2018/2019. Na podzimním Setkání katedrových škol na UK v Praze byl tento certifikát prodloužen na dva další školní roky, od 1. 9. 2019 do 31. 8. 2021. Certifikát uděluje Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy, Katedra andragogiky a managementu

vzdělávání v souvislosti se studentskou praxí, kterou studenti této katedry v naší MŠ vykonávají.

S novým rokem nám vznikl plán akcí na další školní pololetí. Děti mají opět velmi nabitý program a připravenu spoustu vzdělávacích akcí.

Leden nám začal vyšetřením zraku u dětí a ještě ten den nás navštívilo Kino do škol s příběhem Polaris. Začátkem února nás navštívila paní Sýkorová s jejím psem Hugem v rámci canisterapie. Po jarních prázdninách se nám děti proměnily v různé pohádkové bytosti a zvířátka na karnevalu, který nám připravil pan Kubic a jeho hudební divadlo. Na konci února divadlo Úsměv přivezlo pohádku Bába chřipka, tedy téma, které bylo zrovna dost aktuální.

Na března máme opět pozvané Kino do škol, budeme vítat jaro a loučit se se zimou tradičním vynášením Morany. V dubnu máme objednané další divadélko, také nás přijedou navštívit členové Policie ČR s jejich programem pro mateřské školky, kdy děti seznámí s policií, základy dopravní výchovy a bezpečného chování. Budeme také oslavovat Den Země, kdy si s dětmi připravíme různé projekty na toto téma. Květen začne pohádkou Maminčin úsměv, kterou nám zahraje divadlo Úsměv. Pojedeme se podívat do hvězdárny, také do ZOO v Táboře. Den dětí oslavíme začátkem června opět s Mysliveckým sdružením v Maršovcích a pak čekají už jen další příjemné věci, jako je focení, besídka dětí, loučení s předškoláky a zahradní slavnost.

Je toho ještě mnoho před námi, ale velice se snažíme, aby děti byly spokojené a v rámci předškolního vzdělávání zařazujeme také činnosti a aktivity, které jsou dětem oblíbené a navíc rozšiřují jejich obzor.

Dita Ježilová a Mirka Strakatá

Základní škola v Jílovém u Prahy se vrátila ke své původní podobě



Základní škola v Jílovém u Prahy se vrátila ke své původní podobě, kterou navrhl v letech 1954–1956 architekt Josef Hrubý, do provozu byla uvedena v roce 1958. Škola měla tehdy rovné střechy, o 30 let později dostala šikmé střechy, v nichž bylo uloženo odvětrávání. Návrat k původní podobě navrhl v rámci ložské rekonstrukce architekt Michael Klang, který jílovskou školu velmi dobře znal a spolupracoval například na její přístavbě z roku 2013. Důvodem rekonstrukce byla nutnost střechy zateplit a moderní materiály v současnosti už dovolují kvalitně vyřešit bezporuchový a bezpečný provoz i rovných střech.

Vstupní křídlo školy navíc dostalo na doporučení architekta Michaela Klanga prvky, které zvýrazňují, že škola je vlastně institucí. Bylo obohaceno o světelný nápis Základní škola a stožáry s vlajkami a prapory. Vzhledem k tomu, že architekt Klang již nemohl záměr dokončit, převzal na sebe tuto práci jílovský rodák akad. architekt Michal Dostál.

Architekt Josef Hrubý – autor původního projektu ZŠ

Architekt Josef Hrubý byl představitelem funkcionalismu, tzv. mezinárodního stylu. Projektovat, obvykle se spolupracovníky, stavby občanské, bytové i průmyslové a výstavní pavilóny. Právě jeho výstavní pavilón na EXPO 58 v Bruselu se stal vzorem při utváření naší nové architektury i designu – hovořilo se o tzv. bruselském stylu.

K dalším významným Hrubého projektům v Praze patří například Dům módy na Václavském náměstí, divadlo Laterna Magika v paláci Adria, úprava Obrazárny Pražského hradu, Ústřední telekomunikační stanice na Žižkově, Obchodní dům Bílá labuť a mnoho dalších. Uplatňoval se rovněž ve výtvarné sféře, zejména jako grafik. Byl členem řady uměleckých spolků, svazů architektů a nositelem mnoha státních vyznamenání.

Město Jílové u Prahy může být pyšné, že má školu od tak známého a významného architekta, jakým Josef Hrubý bezpochyby byl.

O investicích do školy

V posledních sedmi letech bylo v základní škole proinvestováno zhruba 83 milionů korun. Přístavba z roku 2013, rozšíření školní jídelny a „školičky“ v letech 2017–2018 a zateplení v roce 2019. Město na to získalo dotace v celkové výši přes 60 milionů korun.

Prognózy demografie z roku 2012, kdy se plánovalo rozšíření přístavby, uváděly navýšení kapacity školy z 400 na 560 dětí. Projekt počítal s pětiletou udržitelností, tedy do roku 2019. Tyto prognózy byly však již v polovině tohoto období překročeny. Dalšími stavbami a úpravami se dospělo k současné kapacitě 680 žáků.

Obdobný nárůst, zcela jiný oproti prognózám, potvrdí asi všichni starostové dotčených obcí. Stejný problém s navyšováním kapacity škol řeší většina obcí v prstenci 50 kilometrů okolo Prahy. Obce mají navíc ze zákona povinnost zajistit provoz škol. Navyšování kapacit, a s tím spojené stavby, nejsou tedy přáním ředitelky školy nebo vedení města, ale plněním jedné ze základních povinností. V posledních šesti letech tak například do rozvoje škol investovaly Velké Popovice 45 milionů Kč, Mnichovice 35 milionů Kč, Týnec nad Sázavou 31 milionů Kč, Dolní Břežany (včetně tělocvičny) 194 milionů Kč, Kamenice

104 milionů Kč, Jesenice připravuje stavbu za 440 milionů Kč.

Z přehledu je patrné, že v tom opravdu není Jílové samo – ale ani stávající kapacita 680 žáků už nedostačuje současné potřebě. Skutečnost předčila všechny demografické prognózy z doby plánování. Řada obcí překlenuje tento problém výstavbou dočasných, tzv. kontejnerových škol. Stejnou cestou se vydává nyní i naše město. Zastupitelstvo v lednu rozhodlo o pořízení kontejnerové školy se čtyřmi třídami.

Jen pro ilustraci uvedeme historický vývoj za posledních zhruba 70 let. Město mělo v polovině 50. let 20. století, kdy se původní škola stavěla, okolo 2 500 obyvatel. Kapacita, na kterou byla tehdy škola postavena, činila necelých 400 žáků. Dnešní počet obyvatel je 4 770 a škola má kapacitu 680 žáků. Proti skoro dvojnásobnému nárůstu počtu obyvatel se ale kapacita školy dvojnásobně nezvedla, škola má navíc od svého otevření stejnou tělocvičnu. I z tohoto důvodu se připravuje kromě úpravy komunikačního uzlu, tzv. krčku, také záměr postavit novou tělocvičnu.

Se stavbami pro školu nejsme ještě u konce. Úkolem tedy zůstává najít dostatek dotačních prostředků na další stavby.

Radka Dajčová a Jiří Zápal



Bystřická laťka prověřila dovednost 23 školáků

Čtvrtý ročník Bystřické laťky, závodu ve skoku vysokém, který organizují žáci ZŠ Bystřice, se letos v lednu zúčastnilo 23 dívek a chlapců ze ZŠ Bystřice a benešovských ZŠ Jiráskova a ZŠ Dukelská.

Přípravy vyžadují čas a nasazení dětí. Je třeba naučit se koordinačně poměrně náročný pohyb, musí se také potrérovat. Dívky moderují celé dopoledne, ozvučení a světla perfektně připravují chlapci. Další žáci mají na starosti focení. Neobejdeme se samozřejmě bez zápisu závodu, nad dodržáním pravidel ČAS bdí ostražití rozhodčí z řad našich žáků. Další chlapci se starají o úpravu doskočiště tak, aby každý závodník měl ty nejlepší podmínky pro svůj pokus. A v neposlední řadě je třeba vytisknout diplomy a laminovat je.

Od prvního ročníku nás podporuje firma Elmoz, která věnuje ceny do naší soutěže – peněžní poukázky do obchodu se sportovním zbožím Krupičkovi v Benešově. Město Bystřice nám pomohlo se zajištěním doskočiště,

které zapůjčila ZŠ Jiráskova v Benešově. Mediálně nás podporuje Hlas Bystřice a Posázaví. Všem upřímně děkujeme.

Letos nás navštívili kamarádi ze ZŠ Jiráskova a ZŠ Dukelská z Benešova. Jejich závodníci obohatili soutěž a bylo to vidět i na výkonech.

Výsledky / Dívky

1. místo
Magdaléna Zídková, ZŠ Dukelská / 8. C, 160 cm
2. místo
Jolana Motáková, ZŠ Bystřice / 9. B, 145 cm
3. místo
Nikola Honomichlová, ZŠ Jiráskova / 9. A, 135 cm

Výsledky / Chlapci

1. místo
Ondřej Staša, ZŠ Bystřice / 9. B, 165 cm
2. místo
Vít Novák, ZŠ Jiráskova / 9. B, 155 cm
3. místo
Šimon Styblík, ZŠ Jiráskova / 9. B, 145 cm



Celý závod probíhal v přátelské atmosféře, za ni poděkování patří ukázněným závodníkům, vedoucím družstev, kteří pomáhali všem závodníkům bez rozdílu školy, našim šikovným žákům, kteří opět ukázali, že dokáží vzít za práci.

Zkrátka umíme se bavit sportem. A to je velmi cenné. Sport kultivuje lidi, patří do života moderního člověka.

Zuzana Červová

OA Neveklov: Červený koberec pro každého

Ačkoli je školní rok teprve ve své polovině, získali studenti Obchodní akademie Neveklov mnohé úspěchy na poli vědomostních soutěží a škola jim přinesla i sportovní vyžití. Cílem výuky není předat „jen“ informace, ale především připravit studenty na praktický život, vybavit je znalostmi a dovednostmi takovým způsobem, aby obstáli v současné společnosti. Je tedy třeba, aby nezůstávali pouze za zdmi naší školy, ale aby získávali srovnání se svými vrstevníky, aby si dokázali uvědomit své kvality a zároveň si přiznali i své nedostatky a snažili se o jejich nápravu.

Ekonomické myšlení si mohli studenti ověřit v soutěžích „Má dáti – Dal“, „Účtování versus účetnictví“ či „Účetním týmu 2020“. Vědomosti a dovednosti si zde porovnávají úspěšní studenti z celé republiky, a tak jsme navštívili Jihlavu, Znojmo či nedalekou Prahu.

Podnikatelského ducha ve studentech probouzejí a následně rozvíjejí fiktivní firmy. I když se nejedná o podnikání v reálu, svou úspěšnost, kreativitu či schopnosti vstoupit na trh a ovládnout jej si ověřují na národních i mezinárodních veletrzích, jichž se pravidelně zúčastňují a v hodnocení obsazují přední příčky.

Jazykové dovednosti prokázali studenti pro změnu v olympiádách. Ve všech jazycích – anglickém, ně-

meckém i ruském jsou schopni komunikovat, plnit úkoly i přemýšlet. V konkurenci dalších středních škol se určitě neztrácejí, ba naopak dokazují svou kvalitní jazykovou vybavenost. Není bez zajímavosti, že v těchto jazycích někteří píší i své ročníkové či maturitní práce. „V německém jazyce tradičně pořádáme i okresní kolo. Rok od roku k nám do školy přijíždí více a více soutěžících, neboť oceňují jeho připravenost i vysokou odbornost. Tím samozřejmě narůstá zdravá konkurence, která následně přispívá k vyšší náročnosti soutěže. A to je pro studenty to nejlepší,“ dodává Mgr. J. Keharová.

Velké tradice mají v naší škole i soutěžní přehlídky ENERSOL a Středoškolská odborná činnost. Ani letošní rok není výjimkou. V současné době se neúspěšnější studenti pilně připravují na reprezentaci v krajských přehlídkách.

Obor, který je v současné době velmi oblíbený, je sportovní management. Součástí vý-



uky jsou sportovní kurzy. Letošní zima sice v našich podmínkách připomíná spíše jaro, avšak nedá se ani říci, že by studenti byli o své zážitky se zimními sporty ochuzeni. Za lyžovačkou odjeli do italské Apriky, a tak si všichni milovníci zimních sportů opravdu přišli na své. Hory, sluníčko, sníh, kilometry sjezdovek, ... Co více si přát!

Únor – měsíc, kdy čtvrtáci vstupují do finále. Ještě si však dopřáli trochu zábavy a 29. února 2020 si užili svůj maturitní ples. Před rodiče a kamarády předstoupili po červeném koberci krásní hrdí mladí lidé. Lidé, kteří vědí, čeho chtějí v životě dosáhnout, lidé odhodlaní poprat se se všemi překážkami, které je čekají. Na druhé straně právě v únoru se žáci devátých tříd rozhodují, kam budou směřovat jejich kroky poté, co ukončí svou povinnou školní docházku. Pro ně uspořádala obchodní akademie takzvané přijímací zkoušky nanečisto, při kterých si mohli ověřit úroveň svých znalostí. Zájem byl obrovský. Testy připravil CERMAT, ale na jejich zadání a hodnocení již dohlíželi pedagogové školy. Ti také poskytli všem zúčastněným zpětnou vazbu a informaci o výsledcích. Vzhledem k tomu, že „ostré“ přijímací zkoušky proběhnou až v měsíci dubnu, mají devátáci ještě čas své znalosti doplnit a následně patřit mezi neúspěšnější řešitele.

Cesta pro další vzdělávání je otevřená – Obchodní akademie Neveklov se těší z úspěchů studentů, kteří zde nacházejí velice kvalitní zázemí, ale i na studenty nové, na ty, kteří ve čtyřech letech svého studia obohatí svým přístupem další školní práci.

Miroslava Hulanová

Občanská poradna Benešov pomáhá lidem v tíživé životní situaci



Cesta integrace

Odborné sociálně-právní nebo dluhové poradenství i pomoc

obětem trestných činů a násilí nabízí bezplatně Občanská poradna společnosti Cesta integrace o.p.s., která od roku 2010 funguje i v Benešově. Pomocnou ruku podává lidem, kteří se dostali do nepříznivé životní situace nebo jsou tím ohroženi. O tom, jaké problémy řeší, jak klientům pomáhá i jak by se patologickým jevům dalo předcházet, jsme hovořili s její vedoucí Alenou Radovou.

„V současnosti je naší nejaktuálnější službou dluhová poradna, klientů do ní chodí čím dál víc,“ říká Alena Radová. Do finančních problémů spojených s půjčkami, splácením, dluhy, exekucemi a potažmo i bydlením či zaměstnáním se lidé podle ní dostávají nejen v důsledku své nerozvázanosti a nezodpovědnosti, ale velkou měrou také kvůli absenci prevence a osvěty. „Část klientů se také do nepříznivé situace nedostala vlastní vinou – někdo je využil, podvedl, naletěl, šmejduje... smutné je, že za tím někdy stojí členové jejich rodiny,“ dodala. Finanční dluhů se týkalo 250 z 578 konzultací, které loni Občanská poradna Benešov poskytla svým klientům. Řada z nich se pro radu vracela opakovaně.

Život na dluh

Donedávna byly podle Aleny Radové nejčastějším tématem konzultací problémy spojené s rozpadem partnerských vztahů a jiné rodinné záležitosti. „V roce 2019 ale dluhy jasně vedly. Možná je to tím, že se snažíme službu více prezentovat a že ji poskytujeme bezplatně. Pokud by klienti šli k notáři nebo advokátovi, za zpracování návrhu by zaplatili, u nás, respektive na Czech Pointu, si musí uhradit jenom ověření podpisu nebo výpis z exekucí,“ popsala Alena Radová. Své v tom podle ní mohla sehrát i novela insolvenčního zákona platná od 1. června 2019, která zmírnila podmínky oddlužení pro seniory a invalidní důchodce. Právě tyto dvě skupiny patří k nejohroženějším. „Exekutor jim čast prodá domy nebo byty a oni nemají kam jít, narychlo se shánějí domy s pečovatelskou službou nebo náhradní bydlení,“ poznamenala. Zmíněná novela zkrátila proces oddlužení u těchto dvou skupin z pěti na tři roky. „Když má někdo pocit, že to nezvlád-

ne, tohle je poslední řešení, jak mu pomoci,“ upozornila. Klient, který využije institut oddlužení, se podle ní musí zavázat, že bude po celou dobu plnit všechny stanovené podmínky. Není to vůbec jednoduché – zůstane mu jen nezabavitelná částka vypočítaná podle zákona a zbytek jde na umoření dluhu. „Pokud bude pět let platit maximum, potom mu soud zbytek odpustí. Je to pro něj lákavá vyhlídka, že potom může začít znovu a s čistým štítem,“ podotkla.

Do dluhové pasti se často dostávají také lidé v produktivním věku, zejména mezi 30 a 40 roky. „Je to o prioritách, které si člověk stanoví, a nemůžeme od celé populace očekávat, že bude zodpovědná, fungovat s rozumem a myslet do budoucna,“ shrnula Alena Radová. Někdo si podle ní půjčí na koupi nového mobilu, protože „všichni ho už mají“, jiný jel někde bez platné jízdenky a nezaplatil pokutu, někdo neuhradil paušál mobilnímu operátorovi... „Jsou to běžné věci, ale když si to člověk nehlídá, tak z nějakých dvou, tří tisíc najednou vznikne dluh 15 000 korun. Často také lidi nezaplatí za odpady v obci, kde žijí, nebo mají dluh na zdravotním pojištění, které si neplatili, když třeba přišli o práci,“ upozornila Alena Radová.

Prevence aneb na co by rodiče a škola neměli zapomínat

Velké mezery jsou podle Aleny Radové v účinné prevenci, která by zabránila tomu, aby člověk skončil v dluhách. Nezastupitelná je přitom role rodiny – rodiče jsou první, kdo děti učí hospodařit, měli by proto svým potomkům už od malička vysvětlovat, že je potřeba šetřit a vytvořit si nějakou rezervu pro případ nemoci nebo ztráty zaměstnání. Nefunguje ani osvěta ve školách. „Malé děti si myslí, že peníze dostanou z bankomatu, ale proces, za jakých podmínek se tak děje, neznají,“ poznamenala Alena Radová.

Finanční gramotnost by se podle ní měla dětem vštěpovat už od malička. „Cítila bych to už na základní školy. Důležité ale je, aby minimálně ve 4. ročníku střední školy, když přemítají o dalším životě, tedy jestli půjdou dál studovat, nebo nastoupí do práce, mladí lidé věděli, jak a kolik si mají spořit, co si můžou dovolit. Měli by vědět všechno o úvěrech, půjčkách u nekomerčních organizací, o tom, co dělá exekutorský úřad. Možná by

měli vědět i to, že pokud se do nepříznivé finanční situace dostanou, kdo jim z ní může pomoci, že existuje i nějaký statut oddlužení, ale že se o něj musí žádat k soudu a není to vůbec jednoduché – že musí žadatel splnit dané podmínky a pět let fungovat v omezeném režimu,“ uvedla Alena Radová. Velký problém vidí v nebankovních institucích, jejichž půjčky mají mnohdy nemorální úroky a penále. Často se pak stává, že lidé „vytloukají“ půjčku půjčkou, pak nezvládají splácet, nastupují exekutoři, vymahači dluhů...

Dluhová poradna v Benešově může fungovat díky podpoře projektu „Cesta z dluhů na Benešovsku“ financovanému z Operačního programu Zaměstnanost.

Cesta integrace, o.p.s. byla založena v roce 2003 a sídlí v Říčanech, kde provozuje Klub Cesta, Dopravní výchovu, Centrum primárních programů a Občanskou poradnu. Její Občanská poradna funguje kromě Benešova také v Mnichovicích. Více informací je na www.cestaintegrace.cz.

Občanská poradna Benešov

Masarykovo nám. 1 (budova piaristické koleje)

Objednání a konzultace tel.: 774 780 107, 606 074 257

e-mail: poradnabenesov@cestaintegrace.cz, poradnaobetem@cestaintegrace.cz

jt



XXX. Sportovní hry na Nové Živohošti

Ano, i v letošním roce pořádáme třídenní Sportovní hry pro sportovce s mentálními postiženími z celé ČR a Slovenska, a to od 26. do 28. května v areálu Tobogán kempu na Nové Živohošti. Ale budou tak trochu jiné, sváteční, slavnostní... protože se budou konat už potřicáté!

Téměř nikdo z nás nebyl u úplně prvního

ročníku „sportovek“, které založil bývalý pan ředitel Ing. A. Dušek se svým týmem. Mnoho z nás je však již po řadu let připravuje a organizuje, udržuje myšlenku zakladatelů a fair play... Časy a podmínky se mění, nám ale zatím nadšení zůstává.

V současné době probíhají přípravy na plný plyn, tým organizátorů dává svůj volný

čas k přípravám a objednávkám. K zajišťování volentérů, studentů, dobrovolníků, sponzorů, kulturního programu a doprovodného programu, který sportovce po celou dobu provází. Vše probíhá v koordinaci s vedením CSS Tlozkov a panem ředitelem PhDr. M. Lipským, Ph.D., jinak by sportovní hry ani nemohly v takovém rozsahu fungovat. Po celé tři dny je třeba se postarat o té-

>>>

měř 350 sportovců, trenérů a doprovodných osob.

Všechny turnaje a závody probíhají v souladu s pravidly Českého hnutí Speciálních olympiád (ČHSO), jehož jsme dlouholetými aktivními členy. Soutěží se dle výkonů v divizích, v každé z nich bude osm závodníků.

Odměny dostanou všichni – pro 1.–3. místo jsou připraveny standardně zlatá, stříbrná a bronzová medaile, závodníci na 4.–8. místě obdrží stužky. Novinkou jsou stupně vítězů v podobě barevně odlišených cedulek pro 1. až 8. místo, které budou zapíchnuty do země, a usnadní tak dekorovaným nástup při slavnostním vyhlášení výsledků.

Je toho opravdu mnoho, co ještě musíme připravit. Držte nám palce, ať jsou výroční Sportovní hry v areálu Tobogán kempu na Nové Živohošti, stejně jako v letech minulých, vydařené...

*Radka Jiroušková,
Sdružení Sport, z.s.*

Rídit různorodost zaměstnanců na pracovišti má smysl



Práce zaujímá v žebříčku hodnot české společnosti významné místo. Většina z nás si svůj život bez ní nedokáže představit – a to nejen kvůli pravidelnému příjmu. Chyběl by nám společenský kontakt, pocit užitečnosti a nemohli bychom udržovat a rozvíjet své schopnosti. Stejně to vnímají i lidé se zdravotním postižením.

Pracovní povinnosti činí na zaměstnance nároky. Sami si představte ranní vstávání do práce. Co všechno musíte zvládnout, abyste přišli včas... Zvládání překážek nás učí a rozvíjí. A lidé se zdravotním postižením musí navíc ve svém životě zvládnout překážky, které vyplývají z jejich postižení. Potřeba práce není jen přáním k vlastní seberealizaci. Je to lidské právo zaručené ústavním pořádkem. Listina základních práv a svobod všem občanům zaručuje získávat prostředky pro své potřeby prací.

Jak lze naplnit právo na práci například u člověka se zdravotním postižením, přibližuje pracovnice obecně prospěšné společnosti Rytmus Střední Čechy, o.p.s. Michaela Zavadilová: „Naše organizace již 16 let podporuje zejména lidi s mentálním postižením

nebo duševním onemocněním, kteří chtějí pracovat na otevřeném trhu práce. Pomáháme jim úspěšně projít celým procesem hledání vhodného zaměstnání. Společně trénujeme dovednosti související s hledáním práce, poskytujeme podporu při oslovování zaměstnavatelů a v neposlední řadě zajišťujeme i bezplatnou asistenci přímo na pracovišti v jejich zaměstnání.“ Ze zkušenosti dodává: „Lidé bez postižení se na trhu práce umí zorientovat a najít si své zaměstnání sami. Člověk se zdravotním postižením potřebuje konkrétní pomoc, a pak je velká šance, že bude také úspěšný.“

S logistickou společností DB Schenker navázal Rytmus spolupráci v listopadu 2018, kdy se o pracovní místo ve firmě ucházeli 2 uživatelé jeho služeb. „Díky vstřícnému kroku ze strany firmy při řešení dopravy na pracoviště mohli od ledna 2019 začít ve firmě pracovat. Zpočátku využívali podporu asistenta při cestování do práce i přímo na pracovišti při zapracovávání. Asistence se postupně snižovala a dnes již pracují tito zaměstnanci bez potřebné externí podpory,“ vzpomíná Michaela a oceňuje společensky odpovědný přístup firmy a spolupráci s HR manažerkou a vedoucí oddělení.

Přístup k lidem se zdravotním postižením ve firemní kultuře společnosti DB Schenker popisuje HR manažerka Lucie Horová: „V DB Schenker je pro nás jednou z nejvýznamnějších hodnot diverzita, díky které můžeme růst nejen jako společnost, ale zároveň jako zaměstnanci a lidé. Proto o diverzitě pouze nemluvíme, ale žijeme s ní. Vnímáme, že

zaměstnávání zdravotně znevýhodněných zaměstnanců je velmi zodpovědná aktivita. A pokud chceme, aby byla smysluplná, je třeba ji tak i řídit. Vyžaduje správnou formu komunikace, velkou dávku trpělivosti, vzájemného porozumění a respektu. A to se díky spolupráci se zdravotně znevýhodněnými kolegy učíme.“

Po téměř roční zkušenosti Lucie Horová dodává: „Zjišťujeme, co je v práci podstatné pro ně samotné, ale také pro jejich blízké spolupracující okolí, zejména nadřízeného a kolegy bez handicapu. S odstupem času a přívalem zkušeností vnímáme, že situace a překážky, kterým čelíme, si často uměle vytváříme sami. Uvědomujeme si, že nezáleží jen na tom, co děláme, ale i na tom, jak to děláme. A i když se stále učíme, rádi bychom v zaměstnávání lidí se zdravotním postižením pokračovali i nadále. Cennější učitele bychom asi hledali jen stěží.“ Odrazem řízení diverzity na pracovišti je názor jedné ze zaměstnanky: „Práci v Schenkeru mám moc ráda. Se zapracováním mi pomohli asistenti z Rytmu. Od května chodím už do práce samostatně. Když potřebuji s něčím pomoci, můžu se obrátit na vedoucí nebo kolegy. Práce mě baví a chci si ji udržet.“

Mnoho lidí se zdravotním postižením nechce pasivně přijímat finanční zajištění ze sociálních dávek. Chtějí zvládnout své povinnosti a aktivně se uplatnit. To je i výzva pro celou společnost v České republice, aby činila opatření, která umožní všem lidem zapojit se navzdory zdravotním a jiným rozdílům.

Rytmus Střední Čechy, o.p.s.

Terénní sociální pracovník pomůže v obtížné životní situaci

Nemoc, ztráta bydlení či partnera, dluhy, osamělost, výchovné problémy dítěte... Důvodů, proč zavolat o pomoc, je hodně. Rychlá odborná péče může předejít komplikacím a složitým následkům a vrátit život do rovnováhy. Takovou pomocnou ruku nabízejí terénní koordinátoři sociální práce. Přinášíme stručný přehled jejich kontaktů v Posázaví:

Swazek obcí CHOPOS

Pavel Goby, tel.: 601 376 380
e-mail: pgoby@chopos.cz

Kancelář: Křižíkova 1424, 256 01 Benešov

RUAH o.p.s.:

Týnecko (Bukovany, Chárovce, Krhanice, Lešany, Netvořice, Týnec nad Sázavou, Václavice)

Hana Kronovetová, tel.: 733 741 028

e-mail: tynecko@obceblizelidem.cz

Kancelář: K Náklí 510, 257 41 Týnec nad Sázavou

Sázavsko (Chocerady, Hvězdonice, Kaliště, Sázava, Stříbrná Skalice)

Kamila Kepková, tel.: 733 741 052

e-mail: sazavsko@obceblizelidem.cz

Kancelář: Školská 434, 285 06 Sázava

Čerčansko (Čerčany, Čtyrkoly, Nespeky, Poříčí nad Sázavou, Přestavky u Čerčan, Senohraby, Stranný)

Klára Dvořáková, tel.: 733 741 046

e-mail: cercansko@obceblizelidem.cz

Kancelář: Sázavská 57, 257 21 Poříčí nad Sázavou

Bystřicko – Neveklovsko (Bystřice, Křečovice, Maršovice, Neveklov, Rabyně, Vysoký Újezd)

Ilona Kuncová, tel.: 733 741 034

e-mail: bystricko@obceblizelidem.cz

Kancelář: Dr. E. Beneše 115, 257 51 Bystřice

Benešov slaví 800 let, může mu ale být i o 150 let víc

Je Benešovu u Prahy 800, 900 nebo 950 let? Najít odpověď není snadné. Zatímco v roce 1970 slavilo město 900 let, letos si připomíná „teprve“ 800. výročí. Proč? Zmínka o sídle, které v místě dnešního Benešova stojí, se sice objevuje už v roce 1070, nejedná se však o autentický zápis, ale o několik století mladší zprávu. Stejně tak nelze zatím doložit ani další uváděné letopočty, například 1038 nebo 1088. První nepochybná zmínka o Benešovu je tak datována až roky 1219 až 1222. Teprve nyní proto mají Benešovští regulérní důvod k oslavám. Více prozradí v následujícím rozhovoru Mgr. Michal Sejk ze Státního okresního archivu Benešov.

Kolik je ve skutečnosti Benešovu let?

Na to neexistuje jednoznačná odpověď. V minulosti byly počátky města kladeny k několika datům, v tuhle chvíli je jich minimálně šest. Největší oslavy proběhly v roce 1970, kdy se mluvilo o tom, že Benešovu je 900 let, letos bychom tedy mohli slavit 950 let. Pokud ale vycházíme z první nepochybné písemné zmínky, hovoříme o letech 1219 až 1222, o období vlády Přemysla Otakara I. Dokumentem, který věrohodně potvrzuje 800leté výročí, je totiž králova tzv. donační listina stvrzující darování vsi Velběhy jistěmu Jiřímu, synovi Jindřicha z Maršovic. Důležitá je pro nás svědečná řada – u vydání listiny byli vždy přítomni svědci – a v tomto případě byl jedním z nich Beneš z Benešova se svými třemi syny Ondřejem, Tobiášem a Vokem. Musím připomenout, že většina dat z nejstarších dějin podblanických sídel pochází právě ze svědečných formulí. Protože když někdo něco dostával, bývalo u toho třeba 5, 10 i více svědků. O tom Benešovi vlastně nevíme vůbec nic, kromě toho, že byl svědkem tohoto právního úkonu.

Jak taková donační listina vypadá?

Donační listina je datována jenom dnem a nelze ji přiřadit ke konkrétnímu roku. Ten nebyl úplně důležitý, navíc se dal odvodit podle zápisu do zemských desek. U určování tohoto typu relativního datování se pak vychází z pomocných údajů, například vnitřních znaků dané listiny. S českými zemskými deskami je ale problém, protože byly v průběhu dějin dvakrát významně poškozeny. Poprvé v roce 1547, kdy všechny starší zemské desky shořely a zbylo z nich jen torzo. Podruhé byly zemské desky poškozeny ve 20. století. Novější zemské desky mají samozřejmě už i rejstříky a je možno s nimi pracovat jiným způsobem. Zmínka o Benešovi pochází právě z nejstarší vrstvy zemských desek, která byla v 16. století už nějakých 300–350 let stará, a navíc byla poškozená. Je skoro zázrak, že se dochovala do 19. století. Pátráme po tom, zda originál torza původních zemských desek, potažmo zmíněná donační listina, ještě existují. Je to velké dobrodružství a úkol číslo 1 pro letošní rok oslav, kdy připravujeme ve spolupráci s Muzeem Podblanicka velké množství akcí. Jedním z hlavních taháků by mohla být právě kopie nejstarší zmínky o městě, ale nechci to slibovat.



Kde se vzal rod Benešů či Benešoviců?

Někdy jsou označováni jako „páni s odřívousem“, tedy zavinutou stělou ve znaku (pozn. odřívous je heraldické znamení znázorňující podle jedné z pověstí kníra poraženého protivníka nabodnutý na šíp, podle jiné šíp s kusem hořící látky používaný v bojích k zapalování střech. Ve znaku ho mají například slezské obce Kravaře a Bilovec nebo české Hrusice). Benešovicové byli předchůdci Šternberků a měli později dvě větve – konopištskou a kravařskou. Obě měly ve znaku zavinutou střelu – Konopišťští ji později vyměnili na zlatou šternberskou hvězdu. Nedokážeme přesně říct, kde se ten rod vzal, nevíme nic o jeho prvních příslušnících, existuje jen spousta dohadů. Uvádí se například, že jméno Beneš mohlo být odvozeno od jména Benedikt.

A co ostatní významná data uváděná ve spojitosti s Benešovem?

Hovořilo se například o roku 1038, pro nějž historik a archivář Jiří Tywoniak (1919–1995), který toto téma zpracovával v 70. letech minulého století, nenašel žádné opodstatnění. Je to datum, které uváděl benešovský měšťan Vincenc Horáček v 2. polovině 19. století ve svých soukromých zápiscích, a zřejmě to bylo i datum, které bylo udáváno tehdejší městskou správou jako datum založení Benešova. Benešov pravděpodobně vznikl jako osada kolem poloviny 11. století, takže Horáček nebyl daleko od pravdy,

ale nevíme, odkud tuto informaci čerpal, nemáme žádnou zmínku o tom, že by to bylo reálné datum. Kněz, spisovatel a národní buditel Antonín Norbert Vlasák (1812–1901) pak v dějinách okresu benešovského uvádí datum 1048. Myslím si, že Tywoniak dokázal, že to bylo jenom přehlédnutí o deset let od toho Horáčkova oficiálně udávaného data.

A pak tu máme už zmiňovaný rok 1070. Toto datum bych úplně nezatracoval. V roce 1070 velmi pravděpodobně nějaká osada na místě dnešního Karlova (nejstarší části Benešova) byla, to dokládají archeologické prameny. Není to však zachyceno písemně. Nicméně uvedený rok uvádí v jednom ze svých mnoha rukopisů rožmberský archivář a knihovník Václav Břežan (asi 1568–1618), který sepsal genealogii rodu Šternberků (jedni z historických majitelů Benešova), a ten k roku 1070 uvádí, že v Benešově byl vysvěcen kostel. Tahle zmínka je dodnes dochována v rukopise uloženém v Archivu Národního muzea. Nejedná se však o autentický zápis, ale o několik století mladší zprávu.

Pak tu máme roky 1087 nebo 1088, které jmenuje Kosmas v souvislosti s jistým rytířem Benešem z doby krále Vratislava I., ale tato souvislost s Benešovem naprosto uniká.

V některých pramenech je zmiňován také rok 1139, který podle Tywoniakova názoru mohl ovlivnit výše uvedeného Horáčka. Tento rok je spojován s jakýmsi Benešem, který ve službách českého krále Vladislava II. dobýval italské Miláno (1156) nebo se účastnil bitvy u Vysoké (1142). Je ale otázkou, jakou to má oporu v pramenech, i když to uvádějí některé kroniky. Jsou to spíše záležitosti výpravního stylu, může to souviset s erbovní pověstí i s nějakou reálnou postavou. V tuto chvíli ale nedokážeme říct, zda tam nějaký Beneš mohl být. Prokázat to by mohl jen další výzkum.

*Děkuji za rozhovor:
Jaroslava Tůmová*



Co se chystá?

BENEŠOV * 800 LET

Významné výročí si Benešov bude připomínat po celý letošní rok různorodými akcemi – kulturními, sportovními i mnoha jinými.

„Na celé přípravě spolupracovalo již od dubna loňského roku a stále spolupracuje město Benešov s širokou škálou organizací, a to nejen patřících Benešovu. Zapojili se občané z benešovské veřejnosti, podnikatelé, kluby i spolky,“ informoval místostarosta města Zdeněk Zahradníček a dodal: „Důraz je kladen také na správný výklad faktů čerpaných z historických pramenů, a proto jsem rád, že v organizačním týmu má své zastoupení Státní okresní archiv Benešov a Muzeum Podblanicka.“

První akcí roku oslav byl lednový reprezentační ples města. Velmi kreativní předtančení, v podání tanečnicků z TS Salta, poutavě poukazovala na historii města. Kulturní a informační centrum Benešov nabízí vstupenky na velký koncert v Přírodním divadle Konopiště. Ze spolupráce s benešovskou kapelou Lahvátor se zrodil nápad uspořádat koncert několika hudebních produkcí, mezi nimiž bude hlavní hvězdou kapela Divokej Bill. Tento konopišťský zážitek připravuje město Benešov na 23. května 2020 ve spolupráci s Kulturním informačním centrem Benešov.

„Občané a návštěvníci města se mohou těšit nejen na bohatý kulturní program, který se

bude prolínat celým Benešovem, ale také na různorodé výstavy a besedy týkající se historie města. Během letního multižánrového festivalu Benešov City Live, s nejen místními kapelami, se v rámci letního kina připravuje promítání filmu natáčeného v Benešově. Součástí oslav bude i několik specifických sportovních akcí. Prakticky každý měsíc bude připraveno něco pro občany i návštěvníky Benešova. Vyvrcholení oslav připadá na 11. až 13. září 2020,“ řekl místostarosta Benešova.

Celý rok oslav bude doprovázet grafický styl, na kterém pracoval grafik Vratislav Pecka, který uvedl: „Jako hlavní motiv řešení loga pro oslavy města Benešov byla zvolena osmicípá hvězda, jakožto dominantní část městského znaku.“

I Městská knihovna Benešov připravila v rámci oslav několik akcí. Jaké, na to jsme se zeptali ředitelky knihovny Hany Zdvihalové. „V únoru provedl návštěvníky knihovny pan prof. PhDr. Petr Kubín Po stopách bl. Hroznaty na Benešovsku. V březnu se mohou děti těšit na tradiční Noc s Andersenem, kterou s námi stráví Monika Absolonová. Na třech zajímavých místech si užijeme Noc literatury s Klárou Gočárovou, Jaroslavem Hanušem nebo Janem Čenským. Dále uvidíme, jak vznikají dekorace z vyřezávané zeleniny a ovoce. Také nás čeká literární soutěž, na jejímž základě vznikne nová společenská hra. Věříme, že

se na uvedených akcích potkáme a společně tak oslavíme 800leté výročí města Benešov.“

Na benešovské oslavy se připravují i v Muzeu umění a designu. Jaké akce připravují, nám sdělila ředitelka muzea Lenka Škvorová: „Muzeum umění a designu připravuje v rámci připomenutí tohoto významného výročí města několik výstav a doprovodných akcí. Ve výstavních sálech v hlavní budově představíme v květnu výstavní projekt mapující nejvýznamnější stavby Benešova napříč celou jeho historií. Na Masarykově náměstí se v průběhu roku vystřídá několik panelových výstav věnovaných divadlu, fotografiím, významným osobnostem Benešavska nebo benešovskému sportu.“

Také ředitelka Kulturního a informačního centra Benešov Ivana Nováková zve občany i turisty na mnoho akcí: „Připravujeme nejen tradiční akce konané v průběhu celého roku 2020 (1. jízda ekovláčku, Den dětí, Benešovské čarodějnice, Benešovský jarmark, S medem za medvědem atd.), ale budeme se významně podílet zejména na programu hlavního dne oslav. Zároveň bychom chtěli oslovit příjizďící turisty a nabídnout jim několik novinek, jak zajímavě strávit a užít si v Benešově volný čas.“

Program a další informace na:
www.benesov-city.cz.

Markéta Pazderová

Přijďte s námi otevřít novou turistickou sezonu a společně se pobavit šifrováním



Město Benešov a Kulturní a informační centrum Benešov vás v sobotu 4. dubna srdečně zvou do Benešova na Masarykovo náměstí na otevření turistické sezony 2020. Přijďte se zapojit do rodinné týmové šifrovací hry Benešovská hvězda a projedte se první jízdou ekovláčku na trase Benešov – Konopiště. Během celé turistické sezony můžete vyzkoušet také dvě nové „bojovkové“ hry pro rodinné týmy, kterých se můžete zúčastnit

kdykoliv v otevřací době TIC Benešov a TIC Konopiště.

Přesné časy i informaci o spuštění přihlášek na hru **Benešovská hvězda** naleznete na www.visitbenesov.cz. A na co se můžete těšit? Benešovská hvězda je společná hra pro až 30 rodinných týmů. Spolu s dalšími soutěžícími se vydáte po stopách benešovské hvězdy. Jen někde se vám však ukáže a napoví, co má být odhaleno. Povede vás více i méně známými místy města Benešov. Část cesty se dozvíte na srazu, ostatní získáte aktivní výměnou s vašimi soupeři. Podaří se to vašemu týmu jako prvnímu? Sraz je 4. dubna v 10.00 hodin u Kulturního domu Karlov v Benešově. Registrace předem na obchod@kicbenesov.cz. Akce se koná za každého počasí, za děti zodpovídají rodiče.

Benešovská tajemství

Vydejte se na venkovní dobrodružnou cestu Benešovem a zkuste odhalit skryté tajemství. Cesta se před vámi bude postupně otvírat tak, jako když spojujete dílky domina. Pokud se vám to podaří v určeném časovém limitu, čeká vás odměna! Akce je určena pro rodinné týmy s dětmi, start v libovolném čase v TIC Benešov, kde hru zakoupíte za 150 Kč. Hru je možné zakoupit i v TIC Konopiště.

Konopišťský poklad

Zámek bez pokladu? To si ani nelze představit! Vydejte se na venkovní dobrodružnou cestu za pokladem, který stále čeká na své odhalení v blízkosti zámku Konopiště. Cestou vás čeká řada úskalí, střetnete se i s medvědem či lvem. Akce je určena pro rodinné týmy s dětmi, start v libovolném čase v TIC Konopiště, kde hru zakoupíte za 150 Kč. Hru je možné zakoupit i v TIC Benešov.

Při využití bonusové knížky Zажijte Benešov získáte ke hře Konopišťský poklad hru Benešovské tajemství zdarma.

Více informací na www.visitbenesov.cz.

KIC Benešov



Abstrakce, krajina a anatomie – Lukáš Musil, Luboš Plný a Jiří Kubový v MUD



Luboš Plný

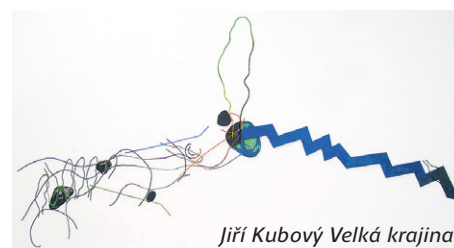
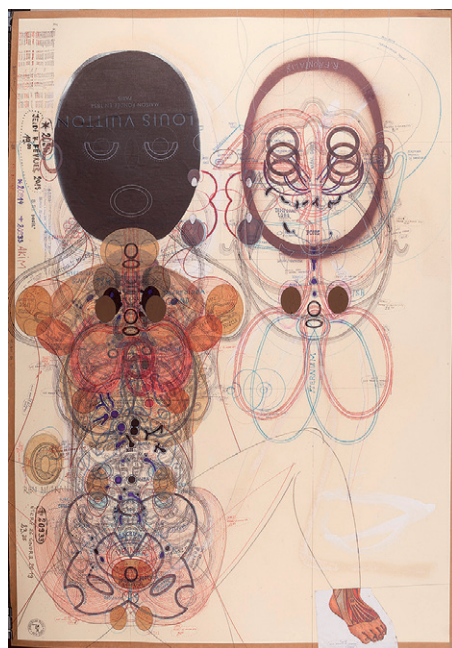
První letošní výstava v Muzeu umění a designu (MUD) představuje tvorbu tří samostatných českých umělců. Generačně vzdálení, ale přesto souznící v přístupu k linii a práci s prostorem. Tematicky se v MUD objeví jak čistá abstrakce, tak krajina či práce s anatomíí.

V první místnosti se Lukáš Musil v site-specific instalaci kresebně věnuje hledání vnitřních hranic člověka a definování pojmu „Vnitřní horizont“. V následujících třech místnostech se představuje Luboš Plný a jeho fascinace lidským tělem, sexualitou, ale i nemocí, stárnutím a dysfunkcností. V poslední místnosti se Jiří Kubový tematicky vzdaluje z perspektivy lidského těla a jeho duše ke světu okolo něj a nekonečnému prostoru mezi nebem a zemí.

Lukáš Musil, malíř mladší generace, který si rychle vytvořil zcela originální výtvarný styl s dominancí na linii, se ve výstavě „K tomu se dostaneme“ zabývá hledáním vnitřního balancu a přijímáním sama sebe. „Vnitřní horizont je něčím, co cítíme, ale bojíme se vyslovit, přiznat. Jakmile si ho dokážeme definovat, stává se naší součástí. Bez něj by nebylo cest. Už nehrozí bezcílná chůze lva v kleci,“ vysvětluje základní pojmy výstavy Lukáš Musil.

V dalších třech sálech přízemí muzea jsou vystavena díla konceptuálního umělce **Luboše Plného**, jehož tvorbu prostupuje fascinace lidským tělem, jeho fungováním a stárnutím. Ve svých dílech pečlivě zaznamenává konkrétní události, které jej ovlivnily: například operace štítné žlázy, narození syna nebo léčba vztekliny. Na výstavě „Corpus Humanum“ představí anatomické kresby, znázorňující detailní struktury lidského těla, tvořené barevnou tuší, někdy doplněné koláží a malbou. Výstava bude doplněna o jeho asambláže inspirované lidskou sexualitou.

„Jedna z mých posledních dokončených prací je quadriptych. Ještě nebyl nikde vystaven. Je to vlastně takový deník, který vznikl od dubna 2019 a dokončil jsem ho v lednu 2020. Měl jsem zdravotní problémy, které jsem nakonec musel řešit operací. Práce je výrazně anatomická, s různými popisky a daty. Zapisoval jsem zde medikaci, léčbu a nakonec i operaci a celkový pobyt v nemocnici. Operace dopadla dobře, a tak jsem



Jiří Kubový Velká krajina

mohl i kresbu v pořádku dokončit,“ doplňuje Luboš Plný.

Jeho tvorba má deníkový charakter vypovídající také o specifickém pojetí času autora. Svůj život přepočítává na dny a těmito čísly značí i svá díla. V den vernisáže bude Luboš Plnému 21270 dní. Luboš Plný byl jako jediný český autor zastoupen v roce 2017 na mezinárodní expozici Viva Arte Viva! na 57. Benátském bienále. Českému publiku byl představen na výstavě Viva Luboš Plný v pražském DOXu.

Jiří Kubový, který vystavuje v posledním sále, je neuchopitelný fenomén ze severních Čech. Je důsledným samoukem, nikdy nenavštěvoval uměleckou školu, ale jeho kontakty a znalosti z oblasti umění i dějin umění by mu mnoho studovaných umělců mohlo závidět. Tuto důslednost lze dohledat i v jeho tvorbě. Pokud se začne zabývat nějakým tématem, neopustí ho, dokud ho opravdu neprozkoumá ze všech úhlů. Jeho dílo variuje od konkrétních zobrazení až k abstrakci. I v té si však zachovává vztah k realitě, který mu umožňuje oslovit diváka a nabídnout mu cestu k obrazu. Jak se pak ale divákovi ukáže, mnohem důležitější, než samotné téma, je práce s prázdnem. Na obrazech Jiřího Kubového je stejnou měrou důležité to, co tam je, jako to, co tam není. „... měl jsem pocit, že si s tím (historici umění) prostě neví rady. Ani obraz, ani socha, ani objekt, nepatřil jsem do žádné skupiny, nebylo možné mě přiřadit k žádnému proudu... Pro mě je to vždycky obraz!“ říká Jiří Kubový.

mud

MUD na konci května otevře výstavu DŮM a instalaci Kurta Gebauera

MUD* Benešov je malé město, které v sobě skrývá mnoho architektonických pokladů. Ve čtvrtek 21. 5. se v Muzeu umění a designu (MUD) v Benešově otevře výstava s názvem DŮM, která se zaměří nejen na konkrétní stavby, ale také na město jako celek, o který je nutno pečovat. Společně s výstavou DŮM bude zahájena i výstava významného českého umělce Kurta Gebauera.

Historický vrch Karlov, radnice na náměstí nebo reprezentativní budovy gymnázia – to je jen pár nejznámějších staveb, které návštěvník výstavy DŮM uvidí. Kromě nich ale pozná i osudy dalších zajímavých domů, seznámí se

s plány města z různých období a také s tím, za jakých podmínek může ve městě vznikat kvalitní architektura. Divák se bude moci podívat, jak se mění využití jednotlivých budov a jak se to projevuje na jejich vzhledu. Také bude moci porovnat, jak různě můžou vypadat budovy, které mají stejné využití, ať již jde o hotely nebo školy. V závěru výstavy bude kladen důraz na bydlení. Na několika příkladech starších i novějších vil i obytných domů se divák dozví, v čem spočívá kvalitní architektura, jak je důležitá kooperace architekta a investora a jak je důležité vnímat neustálé dům v kontextu celého města.

Společně s výstavou DŮM bude zahájena

i výstava významného českého umělce **Kurta Gebauera**, který pro první sál MUD vytvoří site-specific instalaci právě na téma veřejného/neveřejného prostoru.

Kurt Gebauer je jednou z nejvýznamnějších současných osobností českého sochařství profilující se od šedesátých let 20. století. Zastoupen je ve všech významných státních sbírkových institucích, galeriích a soukromých sbírkách v České republice i v zahraničí. Jeho postřehy a přístupy k problematice veřejného prostoru a vztah mezi prostorem a sochou jsou v dnešní době slyšet na všech debatách týkajících se těchto témat.

mud

František Provazník – Čtyři životy



Muzeum umění a designu Benešov připravilo retrospektivní výstavu fotografií Františka Provazníka Čtyři životy. Součástí vernisáže byl křest stejnojmenné knihy, jehož se ujali herec Tomáš Hanák a místostarosta Zdeněk Zahradníček.

Pro fotografickou tvorbu Františka Provazníka jsou doménou zejména zátiší a portréty. Hlásí se k tradici klasické české fotografie příznačné pro tvorbu Jaromíra Funkeho, Josefa Sudka a zejména Jana Svobody. Odkaz těchto nestorů fotografie spočívá především v práci se světlem, ale také v pojetí skladby fotografie, užívané šedé škále tónů a v zachycené atmosféře. Provazník upřednostňuje černobílou fotografii, která poskytuje více možností k abstraktnímu zobrazování. „Rád bych rozlišoval mezi obrazem světa a světem obrazu. V prvním případě, při zachycování podoby světa, je fotoaparát skutečně praktická věc. Ale svět obrazu je třeba vytvořit a ten musí vycházet z nitra člověka.“

Portrétní fotografii se Provazník věnuje od konce osmdesátých let. Mezi osobnostmi, které stály před jeho objektivem, patří například Václav Havel, Richard Branson, americký boxer Muhammad Ali, arcibiskup z Canterbury, politička Bénazír Bhuttová, slavný autor špiónážních románů John le Carré nebo historik umění Sir John Rothenstein, dlouholetý ředitel Tate Gallery. Při návštěvě Bohumila Hrabala v Oxfordu v roce 1990 pořídil Provazník několik sérií jeho portrétů.

František Provazník, který žil dlouhá léta v Anglii, se zúčastnil výstav napříč celým kontinentem a jeho díla najdete v institucích jako jsou Tate Gallery, Victoria and Albert Museum, National Portrait Gallery nebo Zlatý fond české fotografie. Fotografie a články publikoval mimo jiné v Daily Mail, The Spectator, Amateur Photographer, Oxford Mail, The Guardian, Creative Camera, Art & Artists, Sunday Times nebo Vanity Fair.

mud

Staňte se MUDlem a užívejte spousty výhod!

Muzeum umění a designu Benešov „otevřelo“ klub přátel MUD*love.

Jeho členové mají mimo jiné neomezený vstup na všechny výstavy, zdarma se mohou zúčastnit představení Biografu MUD, čekají na ně speciální akce i sleva v kavárně.

To všechno za roční příspěvek 350 Kč. Členskou kartu si může zakoupit i celá rodina, tedy 2 osoby + děti do 18 let. Za 550 Kč pak kromě výše uvedených výhod mohou čerpat i další benefity, například slevy na příměstské tábory nebo výtvarné dílny pořádané MUD.

Členskou kartu lze zakoupit v pokladně MUD nebo online na www.mudbenesov.cz.

Vyplněnou přihlášku zasílejte na e-mail drexlerova@mudbenesov.cz.

Tereza Drexlerová

Nová kniha mapuje historii i současnost benešovských sportovních klubů a oddílů

Historii a příběhy osobností benešovských sportovních klubů a oddílů mapuje nová kniha Benešov Sport, kterou připravuje město ve spolupráci se společností Posázaví o.p.s. Publikace, doplněná historickými i současnými fotografiemi, bude slavnostně představena v září v rámci oslav letošního 800. výročí první písemné zmínky o Benešově.

Kniha Benešov Sport popisuje okolnosti vzniku jednotlivých klubů a jejich historii až do současnosti. Věnuje se atletice, basketbalu, bojovému umění, florbalu, fotbalu, házené, jezdectví, judu, kuželkám, lednímu hokeji, mažoretkám, motorismu, nohejbalu, sportovní gymnastice, stolnímu tenisu, tanci, tenisu, triatlonu, turistice, sportovní střelbě, šachům

a volejbalu. Jsou v ní také rozhovory s volejbalovou legendou Viktorem Jiráčkem, atletem a fotografem Františkem Vnoučkem, basketbalistou Jakubem Malým, karatistou Ivanem Bařínkou, házenkářem Jaroslavem Krejčou, motocyklovým jezdce Josefem Císařem... Doplnují ji fotografie z archivů klubů a snímky Františka Provazníka a Františka Vnoučka.

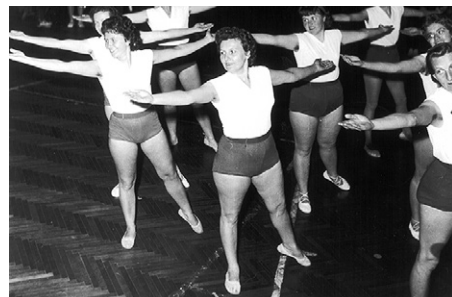
Snímky, které se při přípravě knihy podařilo shromáždit, budou k vidění na výstavě v Muzeu umění a designu, která doprovodí vydání knihy. Její součástí by měly být i besedy s vybranými sportovci, které plánuje Městská knihovna Benešov.

Město Benešov vydalo už dvě knihy – jako

první vyšla v roce 2013 publikace Benešov „nejen“ město v podzámčí, o rok později ji následovala kniha Benešov Příroda. Letos vyjde Benešov Sport a v roce 2021 by měla vyjít kniha Benešov Architektura. Sérii by pak měla uzavřít publikace Benešov Historie.

jt

Pokud byste měli doma staré, i černobílé, fotografie z historie některého z benešovských sportovních klubů, které by mohly doplnit knihu i připravovanou výstavu, prosíme o jejich zapůjčení. Kontaktujte prosím Jaroslava Tůmovou, tel.: 602 216 637
e-mail: tumova@posazavi.com.



Neveklov: Po stopách rodiny houslového virtuosa Jana Kubelíka



Jan Kubelík (1880–1940), největší z největších českých houslistů, v němž kritici viděli nového Paganiniho, se rád vracel do středochodského Neveklova, odkud pocházela jeho rodina. Ve zdejší sokolovně odehrál 11. května 1940 i svůj poslední koncert. Neveklovští na to nezapomněli. Jan i jeho syn Rafael, světoznámý dirigent, jsou čestnými občany města. A jméno Jana Kubelíka nese od roku 2010 také neveklovská základní škola, ve které se nachází i malá výstavní síň připomínající houslistův život a odkaz.

Za odkazem rodiny Kubelíků do základní školy

Rodokmen rodiny Kubelíků, fotografie, novinové články, replika sochy, vstupenka na koncert... Každý fragment expozice v neveklovské základní škole je malou částí mozaiky života houslového génia a jeho rodiny. Výstava je společným dílem bývalého ředitele školy Mgr. Petra Voříška a Ing. Jana Slabého, bývalého neveklovského starosty a předsedy dozorčí rady Nadačního fondu Jana Kubelíka.

„Nadační fond Jana Kubelíka má za úkol uchovat tradici a význam tohoto mimořádného a světově proslulého houslisty 1. poloviny 20. století. Přemýšleli jsme, jak na to. Uvažovali jsme mimo jiné o expozici v zámečku ve Stráži nad Nežárkou, sídle Emy Destinové, realizovat se ji ale nepodařilo. Napadlo mě udělat to v Neveklově – jako tehdejší starosta jsem oslovil ředitelku školy Martinu Štátskovou, která to přivítala. Dohodli jsme se rychle, protože už její předchůdce Petr Voříšek o to stál,“ vzpomněl Jan Slabý. Na vzniku expozice spolupracovali s doc. Mgr. Martinem Steckerem z Akademie múzických umění a PhDr. Janou Vojtěškovou, CSc. z Národního muzea.

„Kubelíkové pro Neveklov něco znamenají. Jejich rodina se záměrem otevřít zde expozici okamžitě souhlasila,“ připomněl Petr Voříšek. Osobně se několikrát setkal i s Kubelíkovými potomky – pravnukem Reném a vnukem Radvanem. „Jsou to skromní lidé, René když vezme housle do ruky, tak je to úžasné. Mám syna muzikanta, sám občas hraju, takže mám k té muzice vztah,“ dodal. Jan Slabý vzpomněl na neveklovské návštěvy profesora Alfréda Holečka, který Jana Kubelíka jako poslední doprovázel na klavír. Právě přičiněním mistra Holečka neveklovská škola získala piano.

Většina exponátů pochází ze soukromých sbírek, zejména neveklovské učitelky Růženy Chárové. Některé zapůjčil Jan Slabý – například zmenšenou bronzovou repliku sochy Jana Kubelíka. „Dostal jsem ji od Nadačního fondu Jana Kubelíka darem za letitou činnost. Mistr René Kubelík chtěl, abych měl nějakou památku, že si rodina váží činnosti, kterou dělám,“ uvedl Jan Slabý. Socha je zmenšenou kopií Kubelíkova pomníku, který vytvořil v životní velikosti v 30. letech minulého století sochař Karel Otáhal. Součástí expozice je i Otáhalova psaná vzpomínka na to, jak socha vznikala.

Petr Voříšek výstavu obohatil o reprodukci kresby Cyrila Boudy, na níž zachytil Jana Kubelíka. Kopie plastiky od neveklovské sokolovny zase připomíná poslední koncert Jana Kubelíka, který zde odehrál 11. 5. 1940. „Koncert ukončil písní ‚Dobrá noc má milá, nemoc už mu pak další účinkování nedovolila,“ připomněl Jan Slabý s tím, že stejnou píseň u neveklovské sokolovny zahrál i Pavel Šporcl, když zde natáčel dokument o Janu Kubelíkovi pro televizní cyklus České houslové legendy. V Neveklově dosud žije i pamětník Kubelíkova posledního koncertu Jaroslav Škarvan, kterému tehdy bylo osm let. V expozici nechýbí ani rozhodnutí, kterým ministerstvo školství udělilo v roce 2011 neveklovské škole čestný název Základní škola Jana Kubelíka.

Dalším zajímavý exponátem je busta Kubelíkova syna Rafaela, věhlasného dirigenta. Nechalo ji udělat město na památku jeho návštěvy Neveklova v roce 1990, kdy mu bylo uděleno čestné občanství. „V kanceláři na radnici mi tehdy osobně napsal začátek partitury prvního koncertu Jana Kubelíka – originál mám doma a patří mezi nejceněnější dokumenty, které vlastním,“ poznamenal Jan Slabý. Kopie ručně psané Rafaelovy partitury je také ve škole vystavena. Nachází se ve společnosti fotografií zachycujících návštěvy Kubelíkových potomků v Neveklově. Je na nich mimo jiné pravnuke Jana Kubelíka René, který zde koncertoval – zahrál si s ním jednou i Jan Slabý. „Měl jsem tehdy trému jak malý kluk,“ usmál se při vzpomínce.

Z Neveklova do pražské Michle

Rod Kubelíků pochází z Neveklova – podle

historických záznamů zde žil od třicetileté války do roku 1819, kdy se přestěhoval do Prahy. Otec Jana Kubelíka, Josef Matěj (1853–1898), byl krejčím a zahradníkem, kvůli špatnému zraku se naučil hrát na housle. Janova matka Barbora (1853–1929) pocházela ze Stranného u Neveklova, výborně zpívala a hrála na housle. S Josefem Matějem se seznámila v Praze, kde byla na zkušence. Vzali se v roce 1877 a postupně se jim narodilo pět synů, jen tři z nich se ale dožili dospělosti. Nejstarší Václav byl učitelem, druhorozený syn Jan se stal největším houslistou 20. století a čtvrtý syn v pořadí František byl profesorem klavírní hry.

Jan se narodil v roce 1880 v Michli, která tehdy ještě nebyla součástí města Prahy. Už



jako dítě projevil výjimečné hudební nadání – jako pětiletého ho otec začal učit hrát na housle. O čtyři roky později měl svůj první samostatný koncert. Ve 12 letech byl přijat na hudební konzervatoř v Praze, jejíž pedagog O. Ševčík ho během šesti let naučil bravurně zvládnout neobyčejně náročnou techniku houslové hry. Při absolventském koncertu v roce 1898 v Praze fascinoval interpretací Paganiniho houslového koncertu G dur. V témže roce koncertoval ve Vídni a v Budapešti. V roce 1900 uspořádal jako dvacetiletý koncert pro své příznivce v nově opravené radnici v Neveklově.

Kubelík koncertoval ve více než 50 státech a uspořádal více než 6 000 koncertů, které podle odhadů slyšelo více než pět milionů posluchačů. Kromě Evropy a Ameriky hrál v Indii, Číně, Japonsku, jižní Africe, Austrálii, na Novém Zélandu, v Turecku, Palestíně, na Filipínách, Ceylonu. Jako jeden z mála interpretů obsáhl Jan Kubelík celý repertoir světové houslové literatury, a to z paměti. Hrál na světově proslulé Stradivariho housle „Emperor“ z roku 1715 a housle Guarneri. Přijala ho anglická královna Viktorie ve svém sídle ve Windsoru, v Rumunsku dostal nejvyšší řád od královny Carmen Sylvy, v Římě byl hostem královské rodiny a papež Lev XIII. mu propůjčil Řád sv. Řehoře Velikého, rodiště Paganiniho Janov mu po koncertě v roce 1905 udělilo zlatou medaili...

Jan Kubelík se oženil s hraběnkou Marianou Csáky-Széllovou, se kterou měl osm dětí. Rodina bydlela mimo jiné v zámku v Býchoře u Kolína, na začátku 1. světové války se přestěhovala do Vídne. Kubelík se do Čech

➤➤➤

natrvalo vrátil v roce 1938 a bydlel u svého syna Rafaela v Praze na Vinohradech. Svůj poslední koncert v neveklovské sokolovně hrál už těžce nemocný. Zemřel 5. 12. 1940 v podolském sanatoriu v Praze po operaci jater. Pochován je na vyšehradském hřbitově – Slavině.

Kubelíkův rodný dům v ulici U Plynárny v Michli je poslední připomínkou původní domkářské zástavby této pražské čtvrti, přežil snahu o vymazání jména Kubelík z českých kulturních dějin za minulého režimu, rozšiřování zdejší tramvajové trati i aktivity developerů vlastnicích sousední pozemky. Podle informací z katalogu Národního památkového ústavu byl postaven kolem roku 1878 a jeho prvními majiteli byli Josef Matěj a Barbora Kubelíkovi. V roce 1919 rodina dům prodala a o čtyři roky později se stal součástí areálu továrny na mýdlo Hellada, pozdějšího n. p. Pražské svíčkárny. Na konci 90. let minulého století byl dům rozdělen na dvě části – na uliční a dvorní křídlo. Uliční křídlo získal pravnuke Jana Kubelíka René, který se zasloužil o to, že tato část domu byla v roce 2017 prohlášena kulturní památkou. Nyní jedná s majitelem dvorního křídla – developerem, který chce na jeho místě postavit obytný komplex –, o možnosti rekonstrukce a využití i tohoto objektu.



„Celý dům s jižním křídlem tak, jak byl v užívání rodiny Kubelíkových v první polovině 20. století, není vlastnický zachován jako celek, je tam ještě jeden vlastník. Nyní je potřeba vyjednat majetkoprávní aspekty a sehnat peníze na opravu objektu. René Kubelík už do toho dal své nemalé finanční prostředky, dost se tomu věnuje. Rekonstrukce bude ale nákladná,“ popsal Jan Slabý, předseda dozorčí rady Nadačního

fondy Jana Kubelíka. Nadační fond založil v roce 2015 René Kubelík s cílem zachovat, šířit a propagovat umělecký odkaz houslového virtuosa a hudebního skladatele Jana Kubelíka. Tomu odpovídá i snaha o záchranu a následnou rekonstrukci Kubelíkova rodného domku, který by se měl přeměnit v památník připomínající život a umělecký odkaz houslového génia.

jt

Soběhrdy sadařskou oblastí?



Možná vás titulek článku překvapil – sadařská oblast a v Soběhrdech? Vždyť tam pořádné sady nikdy nebyly. Nu, možná nebyly, ale časy se mění. Již více jak 10 let se zastupitelstvo obce snaží vrátit do krajiny ovocné stromy. Na počátku byla obnova remízku a aleje u osady Žiňany, kde ve spolupráci s ČSOP Vlašim došlo k výsadbě několika desítek peckovin. V roce 2013 pak obec zavedla novinku – nyní již tradiční součást vítání občánků – každé dítě dostává při této příležitosti jednak kroniku obce (aby poznalo historii a prostředí místa, kde vyrůstá) a také jeden ovocný stromek. Ten si může spolu s rodiči vysadit doma na zahradě anebo společně s ostatními na vybraném místě.

Jelikož v Soběhrdech a přilehlých osadách Mezihoří, Phov, Žiňany a Žiňánky se v uplynulých letech narodilo mnoho dětí, tak se nejen na domácích zahradách, ale zejména na místech, kde historicky byly malé sady nebo stromořadí, vysadilo společnými si-

lami mnoho dalších desítek ovocných stromů – zejména jabloní. Další ovocné stromy byly vysazeny podél místních cest. Celkově šlo o téměř 150 stromků. Nutno říct, že silným hnacím motorem je starosta obce Pavel Bartík, který se pro tuto věc velmi nadchnul. V rámci svého rozvoje a osobního volna absolvoval v posledních letech také sadařské kurzy, včetně zpracování ovoce.

V roce 2019 nabrala tato aktivita vyšší rychlostní stupeň. Po získání pozemku bývalé „Třešňovky“, která sousedí se soběhrdským fotbalovým hřištěm, do vlastnictví obce, byla v rámci obecních brigád tato plocha vyčištěna od náletů a přestárých stromů a na podzim jsme společně v Třešňovce vysadili asi 50 nových stromků. Pavel Bartík k tomu uvádí: „Je to mix třešní, jabloní a hrušní. Všechno jsou to vysokokmeny a většinou tradiční staré odrůdy – například jabloně Matčino, České panenské, Peasgoodowo, Boikovo nebo Lebelovo, hrušně Jačménka, Špinka, Magdalenka či Krvavka letní. Raritou budou dvě moruše (bílá a černá) – vysadili jsme je proto, že jsme tam při kácení objevili starou, velkou, úplně zarostlou moruši. Skoro nikdo o ní nevěděl. Vyloupla se až po vykácení náletů. Moruše se tady moc nepěstují, spíš na Moravě. Ale po konzultaci s odborníky jsme usoudili, že při současné změně teplot by tam prospívat mohly. Což potvrzuje stará moruše, co jsme tam našli.“

Dalších zhruba 50 stromů jsme zasadili přímo ve vsi a v její těsné blízkosti. To je mix třešní, jabloní a slivoní. Ze zajímavých odrůd lze zmínit hrušně Sacharnaja, což je původem ruská odrůda, která se v Čechách moc nepěstuje. A potom tzv. Tatarovu hrušně (Sorbopyrus) – někdy též označovanou jako Hruškojeřáb. Je to kříženec hrušně a jeřábu, který je odolný proti rzi hrušňové, která v posledních letech decimuje hrušně uprostřed sídel.

Celkem jsme v roce 2019 vysadili 100 ovocných stromů, všechno vysokokmeny a tradiční staré odrůdy. Mimo obec jsou všechny stromy ochráněny proti zvěři. Jsme však stále „na půl cesty“. Lépe řečeno – obnovené cesty. V tomto roce chceme vysázet dalších 150 až 200 stromů při obnově bývalých polních cest, které jsme si vytipovali a nyní připravujeme k realizaci. Dalším plánem nejbližšího období je vysazení nového sadu u zmíněného fotbalového hřiště. Tato cesta však nekončí – v záloze jsou plochy bývalých obecních sadů, například v Mezihoří nebo Žiňanech, na které v následujícím období také upřeme svou pozornost. Když se o tom tak bavíme, pak dál to vypadá docela jednoduše – v Soběhrdech budeme potřebovat už jen obecního sadaře, moštárnu, sušírnu ovoce, výrobu povidel a marmelád, palírnu a čas si to pěkně vychutnat.

Jan Šíma

Půjčovna lodí Bisport vstupuje do sedmadvacáté sezóny

Co během zimní pauzy připravoval pro návštěvníky Posázaví tým půjčovny Bisport, jsme se zeptali Aničky Zimové, která spolu s manželem Daliborem zajišťuje vodácký, turistický a gastro/bistro servis, a to nejen pro vodáky podél toku Sázavy od Stvořidel až po Pikovice.

Aničko, na co se mohou hosté letošní rok těšit? Máte nějaké novinky?

Obměňujeme vodácké vybavení, a tak plují po řece nové kanoe české výroby Vydra, které jsou s Bisportem nerozdělitelně spjaté již od jeho počátku a jsou velmi oblíbené. Chystáme reorganizaci týnecké základny, budeme měnit rozdělení zázemí vodáckého vybavení a toto prostředí uděláme hostům přívětivější. Doufáme, že budou hosté spokojeni.

Mimo půjčovnu lodí se také něco chystá?

Hodně se těšíme na půjčování koloběžek. Základnu pro ně budeme mít v Kácově, už protože je kolem Kácova mnoho zajímavých stezek a nacházíte zde stále odlehklá a zajímavá místa, kde není takový provoz. Prostě se kocháte nádhernou a klidnou krajinou. Stojí to za to.

V loňském roce jste pořádali první pří- městské tábory. Jak to hodnotíte?

První turnus proběhl v Kácově a pro druhý

termín byl zvolen Kemp v Týnci nad Sázavou. Každý z nich byl jedinečný, s jinou atmosférou, originální náplní a počtem dětí, ale stejným závěrem. Tím bylo obrovské nadšení dětí a snad spokojenost rodičů, jelikož se většina dětí přihlásila opět i letos. Víme, že to byl krok dobrý, a proto jsme se do této nabídky pustili i letos. A posílili jsme dokonce o dva týdny navíc. Týnecké dva týdny máme již plné a Kácov je určitě brzy dožene také.

Aničko, kdy přišla myšlenka uspořádat letní tábor a co bylo tím spouštěčem?

Myšlenka příhrádkových táborů přišla už asi před dvěma lety, ale pořád na ni nějak nebyl čas. Loni z kraje roku jsme si řekli, že to konečně zkusíme. Kolegyně z Kácova, Soňa Zemanová, zjistila vše, co je třeba z hlediska administrativy, a toho, co musí papírově tábor splňovat. Pak jsme dali dohromady program, Markéta zajistila propagaci, Lenka sbírala přihlášky, řešila vše administrativní a rozesílala informace rodičům, no a v červenci jsme to mohli spustit.

Co bylo inspirací programu? Nebo jsi čer- pala ze svých zdrojů či dětství?

Inspirace byla jasná – vodácký tábor pořádaný vodáckou půjčovnou. Tvořivé části pramenily z mého dětství, to je pravda, rádi jsme cokoliv vyráběli a teď se to hodilo.

Jak zvládali malí vodáci své první setkání se Sázavou?

Mnohem lépe než kdejaký dospělák,



po 5denním táboře zvládaly 7leté děti jízdu samy ve dvou na kánoji.

Na co jen tak nezapomeň?

Na tu radost dětí, když jim ukážeš něco nového a nadchneš je pro to.

Co vás v Bisportu čeká nejdřív?

Vodáky i nevodáky bych chtěla pozvat na Odemykání řeky Sázavy, které každoročně pořádáme v Týnci nad Sázavou. Řeku odevmkneme pečeným klíčem a pak již můžeme vyplout do Pikovic. Těšíme se na všechny v sobotu 28. března v 10.30 hod. v Týnci nad Sázavou.

Předtím se však nezastavíme – uklízíme, přestavujeme, renovujeme, natíráme, přesouváme... Záleží nám na tom, aby se našim hostům u nás líbilo. Aby se k nám rádi vraceli, a to se nám dle známých tváří, které během letních měsíců potkáváme, snad daří.

Markéta Pazderová

Festival S lehkostí motýlka bude 30. května 2020 v Týnci nad Sázavou

V Týnci nad Sázavou se 30. května uskuteční druhý ročník festivalu S lehkostí motýlka. Pro ty, kteří se akce v loňském roce nezúčastnili, je zde pár informací. Jedná se o festival pro rodiny s dětmi, jehož cílem je uspořádat krásný den pro celou rodinu a také pomoci rodině s dítětem, která potřebuje finanční prostředky na léčbu svého potomka či terapeutickou pomůcku. Výtěžek z festivalu a bohaté tomboly proto chceme věnovat vybrané rodině, která pomoc potřebuje. Tím, že festival navštívíte, si tedy nejen uděláte krásný společný den s dětmi, ale také přispějete na dobrou věc.

Co vás čeká? Festival bude probíhat na zahradě a ve vnitřních prostorách Společenského centra TÝNEC po celý den. Na pódiu v zahradě bude program pro děti i rodiče – pohádková divadélka, pěvecká vystoupení, taneční interaktivní zábava v podání profesionálů i místních dětských souborů. V areálu budou k dispozici po celý den zábavné aktivity pro děti – skákací hrad, malování na obličej, překážková dráha, program od MC Motýlek. Aby si na své přišli také rodiče, mohou navštívit market se zajímavým zbožím: šátky, nosítka, například Elihandmade, bambusové oblečení značky Duomamas, vtipné oblečení pro matky Nány, látkové plenky, přírodní kosmetika,

dřevěné hračky apod. Plánujeme také speciální koutek pro tatínky. Uvnitř v salonku budou přednášky a workshopy pro rodiče. Jedna z přednášek bude věnována sportu maminek a hlavně běhání – jak se rozběhnout a jak se dostat do kondice díky populárnímu běhání a nenechat se znechutit nepovedenými začátky poví bežkyňe, máma, trenérka kondičního běhu a sportovní redaktorka Eva Podroužek Fryšarová, která má i blog ZaBěhu.

Plánovaný program:
10.00 zahájení festivalu
11.00 Divadélko Koloběžka – pohádka pro děti
12.00 Kateřina Ševidová – písničky pro děti
14.00 Divadélko Koloběžka – pohádka pro děti
15.00 Velké překvapení – pro děti i dospělé
16.00 Vystoupení folklorního souboru KAMÝČEK
17.00 Kateřina Ševidová – písničky pro děti
18.00 ukončení festivalu

Celým dnem bude provázet zpěvačka Katka Ševidová a k tomu speciální host Tereza Barbarová. A jelikož jsme festivalem pro rodiny s dětmi, neváhejte a přineste si deky, spacáky, polštářky, zkrátka cokoli, na čem se dá pohodlně válet jen tak v trávě a užívat si den.

Pro ty, kdo raději sedí, jsou v areálu samozřejmě také lavice a židle. Jídlo a pití si budete moci zakoupit na místě. Těšíme se na Vás.

Ohlédnutí za festivalem S lehkostí motýlka 2019

První ročník festivalu se konal v Týnci nad Sázavou v květnu 2019. Pořádalo ho naše Mateřské centrum Motýlek a byl to pro nás krok do neznáma a první zkušenost s pořádáním podobné akce. Jejím cílem bylo připravit krásný den plný zážitků pro děti a jejich rodiče. Druhým cílem bylo získat peníze a věnovat je nadačnímu fondu S lehkou hlavou, který dává podporu rodinám, kde rodič onemocněl vážnou nemocí, a hájí jejich práva.

Celé akce se zúčastnilo více než 100 účinkujících dětí a dospělých, většina z nich bez nároku na honorář. Jsme velice rádi, že se nám podařilo sestavit pestrý a zajímavý program nejen pro děti ale i dospělé.

Všechny informace k letošnímu ročníku festivalu budou včas uveřejněny na www.mcmotylek.cz, FB [motylek.tynec](https://www.facebook.com/motylek.tynec), takže nás sledujte, těšíme se na Vás. Informace lze získat také na info@mcmotylek.cz.

Kateřina Pikousová

Farma Heroutice patří mezi nejlepší v republice



Farma Heroutice, která je renomovaným jezdeckým a chovatelským centrem, získala 2. místo v soutěži Farma roku 2019 vyhlášené Asociací soukromého zemědělství ČR (ASZ). Bylo tak oceněno téměř 30leté úsilí majitelů Jany a Miloslava Perníčkových přeměnit ruiny někdejšího statku nedaleko Slapské přehrady v moderní zemědělský podnik. „Stejně jako rostla farma, rostla i rodina a každý její člen se zapojil do práce, každý vnesl kus svého pohledu a výsledkem je dnešní Farma Heroutice. Farma pracující s tím nejromantičtější, nejnáročnějším i nejdražším, co je – člověkem a koněm,“ shrnul člen hodnotitelské komise Arnošt Pleskot.

Pro Miloslava Perníčka i celou jeho rodinu je stříbrná příčka v prestižní anketě velkým zasloužením. „Tam se člověk nemůže přihlásit, musí ho někdo navrhnout a nás navrhla Asociace svazu chovatelů koní, která je členem ASZ. Nahlášených bylo hafo, komise vybrala pět nejlepších a my jsme byli mezi nimi,“ popsal Miloslav Perníček. Výsledky byly vyhlášeny v prosinci 2019 v pražském Divadle ABC. „Bylo to prima. Dělal jsem po revoluci prvního předsedu soukromých zemědělců na okrese a v Divadle ABC jsem se setkal s lidmi, které jsem 15–20 let nevi-



děl. Nebyl mezi nimi nikdo, kdo by úspěch druhému nepřál,“ dodal Miloslav Perníček.

ASZ podle něj tímto způsobem přispívá k popularizaci soukromého zemědělství a vztahu k půdě. „V dnešní době je důležité věnovat pozornost hospodaření s naším zlatem – půdou. Velké společnosti na ní jen podnikají. Ale farmáři ji mají proto, aby se užívali a předali ji další generaci, aby pole nezmizeli, ale aby majetek zhmotnili. Aby si potomci, kterým ho předají, řekli, že děda a táta to dělali dobře a oni v tom chtějí pokračovat,“ dodal farmář. Jana a Miloslav Perníčkovi už mají zdatné pokračovatele ve své dceři Janě Ferencové, špičkové jezdce v parkurovém skákání, zeti Lukášovi a vnoučkovi Lukášovi.

Na místě dnešní farmy v Herouticích stávala už v období vlády Karla IV. rytířská tvrz, která byla po třicetileté válce přeměněna v hospodářský dvůr. Na jeho stavu se neblaze podepsala nejen druhá světová válka, kdy se stal součástí cvičiště SS, ale také pozdější socialistické hospodaření. Manželé Perníčkovi objekt spolu s několika hektary pozemků koupili v 90. letech minulého století a začali na nich hospodařit – zaměřili se na chov drůbeže a mléčného skotu.

Nový směr jejich podnikání dala rostoucí poptávka po jezdeckém výcviku mládeže a mladých koní – Heroutice se postupně sta-



ly renomovaným jezdeckým střediskem specializovaným na práci s nejmladší generací. Jako jedni z prvních v republice začali pořádat jezdecké tábory a výcvikové kurzy jízdy na koni pro děti. V roce 2001 postavili krytou jezdeckou halu se závodními parametry a tribunami. Funguje zde Jezdecký klub Heroutice, který pořádá závody ve skákání a drezuře, probíhají zde oblastní i celostátní přehlídky, zkoušky základního výcviku jezdců i doškolování rozhodčích pro Českou jezdeckou federaci. Na farmě je k dispozici také ubytování ve 24 pokojích a čtyřech chatkách, nechybí ani stylová restaurace a seminární místnost.

Výcvik a prezentaci koní i pomoc s organizací akcí má na starosti dcera manželů Perníčkových Jana. Její manžel Lukáš Ferenc se na farmě realizuje v pořádání svateb. Svatěbčané tu mají k dispozici zahradu s altánem, pergolu, letní kuchyň s grilem, ohniště, venkovní posezení, rybník s molem, děti pak pískoviště a trampolínu.

„Farma se nedá jenom budovat, musí se taky udržovat a opravovat, což je někdy složitější, než stavět něco nového. Plánujeme rekonstruovat jezdeckou halu, která je stará 20 let, potřebujeme opravit střechu, dodělat prostory před farmou – recyklát vyměnit za zámkovou dlažbu – a chceme to vylepšit i v zadu za farmou, kde probíhají svatby – zpevnit podlahy, opravit molo u rybníka apod. Chceme si znovu pořídit dvě nebo tři kravky, abychom měli mléko pro svou potřebu,“ prozradil blízké plány Miloslav Perníček. V rozvojových aktivitách chtějí znovu využít spolupráce s MAS Posázaví, jejíž pomoci, zejména v oblasti dotací, už v minulosti několikrát využili.

jt



Rudolf Strimpl – muž, který naučil Čechy pěstovat jahody



Cestoval po Evropě i Americe, podporoval vědu a české školství, propagoval technické novinky, bojoval proti chudobě... a založil jahodářství v Čechách, v kraji mezi Vltavou a Sázavou. Tak by se dal velmi stručně shrnout bohatý život Rudolfa Strimpla (1859–1920). Připomenout tuto významnou osobnost je cílem projektu, který realizuje Společnost Rudolfa Strimpla, obec Krňany a Mezi řekami, z.s. „Jahodového krále“ přiblíží publikací Rudolf Strimpl ve vzpomínkách rodiny a výstavou – budou na ní kroniky rodu Strimplů, letecké snímky původních polností na Chlistově, kde Rudolf pěstoval první velkoplodé jahody v Čechách, fotografie, materiály z dobového tisku nebo publikace.

Kniha vyjde 14. března 2020, výstava bude 4. července v Třebšíně nad soutokem Vltavy a Sázavy na festivalu Třebšínské zvonění.

Rudolf Strimpl se narodil v Praze, jeho otec Vojtěch byl krejčovským mistrem, matka Veronika byla v domácnosti. Po maturitě na reálném gymnáziu pracoval u železářského mistra Blechy v Praze a v roce 1879 nastoupil do učení ve Vídni. O dva roky později se sice vrátil do Prahy, dlouho tam ale nepobyl a vydal se na cesty – Alpy, Itálie, Terst, Německo, Texas, Kalifornie. V roce 1885 jeho

cestovatelská etapa skončila, přes Prahu a Sedlčany se dostal do Chlistova u Netvořic, kde si pronajal polorozpadlý statek. Mezitím se stihl oženit s učitelkou Františkou Vlachovou, schovankou Vojty Náprstka, jehož byl obdivovatelem. Postupně zplodil čtyři dcery – Věru, Vojtěšku, Marii a Helenu. Zemřel v roce 1920 na španělskou chřipku, pohřben je ve Vidhosticích na Lounsku.

Chlistovský statek se stal pro Rudolfa velkým průběžným kamenem. Od předchozího nájemce převzal zemědělské dělníky, čeládku i děvečky, další si najal. „Sebral“ zkušenosti z mládí a vše, co se v životě naučil, k tomu přidal to, co kde viděl, poznal, osobně získal nebo vyčetl. Věnoval se polním pracím, zelinářské produkci, pěstoval a zpracovával maliny, choval včely, založil stádo dobytka – píci pro něj skladoval v síle, které zde nechal postavit jako vůbec první v Rakousku-Uhersku. Ze zámoří nechal přivést zemědělské stroje i osivo a sadbu, mimo jiné také jahody. Pěstování tehdy neznámých velkoplodých jahod se úspěšně rozvíjelo. Dávalo obživu lidem z Krňan, Třebšína, Netvořic, Jílovské a Hradištko a postupně se rozšířilo do celých Čech a na Moravu. Jeho věhlas stoupal natolik, že do Chlistova začaly jezdit návštěvy z hospodářských škol z Vídně, Německa a dalších míst.

V roce 2016 vyšel ilustrovaný infosešit Jahodový král Rudolf Strimpl – čtení pro rodiče, děti a pamětníky jahodového království v Posázaví a Povltaví. Václav Šmerák, který takřka 16 let žil v jedné části chlistovského statku, v jeho závěru napsal: „Umanutý

Rudolf v touze najít svoje poličko pro výpěstování všeho, o čem snil, ho v Americe nenašel. Tedy našel, ale neměl sílu pole sám obdělávat, a tak šel krajem a sbíral zkušenosti. Vrátil se domů a bohatě je zúročil... Mít sen, jít za ním a vnímat, jak se kde žije, jak se co dělá. Pak mohl na sedlčanském náměstí jezdit na koni jako na rodeu, kreslit obrazy, pěstovat včely, maliny a nakonec dát velkoplodé jahody všem v širokém okolí svého statku na Chlistově a okolí. Bylo toho daleko víc. Rady a zkušenosti si nenechával pro sebe. A dělal by to určitě dnes jako před 120 lety. Rudolfe, děkujeme za sladké jahody i za vše, co jsi pro naše předky udělal.“

Cílem vzpomínkových akcí je také připomenout činnost Rudolfa Strimpla v době národního obrození a později při podpoře jeho synovce Ludvíka Strimpla (1880–1937), který přímo spolupracoval s T. G. Masarykem a dr. E. Benešem při vzniku Československé republiky. Malíř Ludvík Strimpl za války působil v Paříži jako sekretář Československé národní rady a po vzniku nezávislého státu se stal diplomatem. Do protirakouské revolty se zapojil mnoha způsoby – 16. září 1915 se přihlásil ke službě ve zbraní, byl však záhy určen k politické a propagační práci v Českém komitétu zahraničním a posléze v Československé národní radě. Pro odbojovou centrálu vytvořil řadu propagačních tiskovin, ale i úředních tiskopisů. Spolu s výtvarníkem Emilem Purghartem vypracoval návrh na československý znak, který legionáři nosili na stejnokroji.

jt



Chlistovský statek na přelomu 19. a 20. století. Foto archiv rodiny Nouzákových

Vyšel nový info sešit „Hradištko a okolí“

V lednu proběhl v Obecní knihovně Hradištko křest nové publikace „Hradištko a okolí“, kterou vydalo společenství Mezi řekami ve spolupráci s obcemi Hradištko, Krňany a Regionálním muzeem v Jílovém u Prahy u příležitosti 710. výročí od první písemné zmínky o Hradištku.

Kniha navazuje a doplňuje řadu místopisných info sešitů o Vysokém Újezdu a Sekance, jejichž editorem je publicista Václav Šmerák, předseda společenství Mezi řekami. Přes deset let mapuje historii a zajímavosti regionu mezi Vltavou a Sázavou, připomíná

zapomenuté události i osobnosti, především odkaz prvního českého pěstitele velkoplodých jahod Rudolfa Strimpla, od jehož narození letos uplyne 100 let.

„Info sešit Hradištko a okolí vlastně vznikl na popud Lucie Haškové a díky archivu fotografií a historických materiálů, které o regionu sbírá. Její Hradištský chodec je hezkou vzpomínkou na historii Pikovic a Hradištko samotného,“ připomněl editor Václav Šmerák.

Nejstarší historii Hradištko, ovlivněnou působením benediktinského kláštera na Os-

trově, a přilehlého středověkého městečka na Sekance zpracoval archeolog Jan Vizner. Další významnou stopu v našem kraji zanechal řád premonstrátů, jehož opat Kryšpín Fuk se zasadil o splavnění Vltavy, a díky dalším strahovským opatům zasáhl Hradištko barokní stavební boom. To, jaký význam premonstráti sehráli v rozvoji celého kraje, zmapovali Jan Pařez a Hedvika Kuchařová, historici působící ve strahovské knihovně.

Z novodobé historie Hradištko jsou připomenuty události spojené se vznikem Československé republiky, proměnou kraje sou-

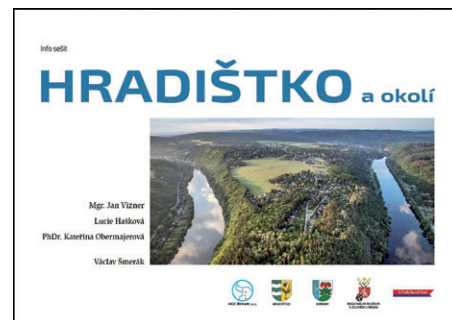
visející se zrodem trampingu a postupným budováním rekreačních letovisek i následné přerušení přirozeného rozvoje násilným vystěhováním místních obyvatel i rekreatantů za druhé světové války. Poprvé se můžeme dočíst, jak se nadvládou nacistů změnil život davelským židovským občanům, po jejichž tragických osudech několik let pátrala Kateřina Obermajerová.

Ucelený obraz života v kraji mezi Vltavou a Sázavou doplňují drobné vzpomínky pa-

mětníků a řada dosud nepublikovaných historických fotografií. Obrazový materiál doprovází také velkoformátové fotografie paraglidy Jiřího Jirouška. Díky nim si můžeme zachovat patřičný odstup od lidského snažení v průběhu věků a zamyslet se nad tím, kdo celému kraji skutečně vládne.

Kniha je v prodeji na obecním úřadu a v knihovně v Hradištku.

Lucie Hašková



Trampské Pikovice 2020

Jedná se o jeden z nejstarších a nejúspěšnějších trampských festivalů v Čechách, letos 16. května se uskuteční jeho 28. ročník. Původně se konal pod názvem Setkání trampů pod Medníkem, následně byl přejmenován na Trampské Pikovice. Za dlouhou dobu existence se na něm vystřídala celá elita trampských, folk, country a bluegrassových skupin a jednotlivců.

V roce 2020 přebírají od Míly Pražáka, který festival pořádá sedm let, štafetu v pořádání Tomáš a Martina Tichých. V letošním roce se předvedou hvězdné kapely Náplava, Kamarádi staré řeky, T.S. Sešlost Praha, Marien, Paběrky Marko Čermáka, Taxmeni, Pacifik, Jitka Vrbová, Samson a jeho parta, Nezmaří, Terrakota a Pražec.

O úvod festivalu se postará finalista Pražského kola Porty a hned jako druhá kapela vystoupí vítěz předkola Trampských Pikovic, které se odehraje 11. 4. 2020 v restaura-

ci U Dolejších v Pikovicích, kde bude možné získat zlevněné vstupenky v předprodeji.

Na akci budou k vidění ozvěny Mistrovství světa v rýžování zlata, ukázky z historie regionu – Hradištko 710 let a další publikace publicisty a dokumentaristy Václava Šmeráka. Děti se mohou těšit na soutěže, hry, jízdy na koních, skákací hrad, znovuobnovené rýžování zlata a závody na koloběžkách. Dospělí se mohou zapojit do tvorby dvou nových českých rekordů (následně zapsaných do České knihy rekordů) – jedná se o největší počet přinesených sbalených US batohů (zvaných usárna) na jednom místě a balení usárny na čas. Vítěz si odnese jeden zbrusu nový komplet skládající se z usárny, spacáku a celt. Absolutní novinkou bude vytrvalostní soutěž Železný tramp. Úkolem soutěžících bude přebrodit nebo přejet na kánoji Sázavu, získat mapu zlatého dolu, vrátit se na druhý břeh a areálem festivalu proběhnout na lyžích (to vše pěkně v zim-

ním oblečení, aby v té rychlosti nenastydli). Vítěz si odnese nové běžky a hůlky značky Artis. Akce se pravděpodobně opět zúčastní babička Mary.

Na festivalu vystoupí a promluví spousta významných hostů, např. starostka Hradištky a Pikovic Radka Svobodová, publicista a dokumentarista Václav Šmerák, první dáma Pražské Porty Maruška „Amunka“ Navrátilová, archeolog a historik Jan Vizner, scenárista a dramaturg Martin „Kouřos“ Ryšavý, bývalý pořadatel Míla Pražák, který získává doživotní čestnou vstupenku, a mnozí další.

Pořadem budou provázet dlouholetý moderátor Country rádia, porotce Pražské Porty a stálíci Trampských Pikovic Miloš Keller a Tomáš Tichý.

Veškeré informace jsou na: www.trampskepikovice.cz.

Tomáš a Martina Tichých

Festival Třebsínské zvonění zve na folk, country, bluegrass i keltský rock

Na folk, country, bluegrass i keltský rock zve festival Třebsínské zvonění, který rozezní 4. července louku u Třebsína nad soutokem Vltavy a Sázavy. Akce dostala podtitul „Energie pro život – slunce, voda, vzduch“, což jsou zároveň i témata přednášek, výstav a workshopů. Oproti minulému roku se zvětší přednáškový stan a v součinnosti s Regionálním muzeem v Jílovém u Prahy vyroste na akci středověká vesnice s ukázkou původního rýžování zlata v okolí Sázavy a tehdejšího způsobu života na Hradištku a v Pikovicích. Nebudou chybět fotografické výstavy, regionální publikace Společnosti Mezi řekami Václava Šmeráka, připomínka výročí narození prvního jahodáře v Čechách Rudolfa Strimpla nebo čtení z historie 710 let obce Hradištko.

Festival se žánrově pootevírá generacím mladších posluchačů a k žánrům trampské, country, folk a bluegrass hudby přidává blues a keltský rock. Ze všech žánrů se představí špičky současné hudební scény. Festival také začíná spolupracovat se Skutečnou

ligou Středočeského kraje – největší hudební soutěží kapel v živém hraní. Třebsínské zvonění doplní ještě přehlídka US bojové techniky a Adventure motocyklového sportu včetně plochodrážních a motokrosového šampionů z Třebsína.

Festival vznikl na základě třinácti ročníků Třebsínské zvoničky, v roce 2019 dochází ke změně názvu na Třebsínská zvonička Plus, a to především z důvodu přechodu na jiný formát. Již se nejednalo o pouhé „poslouchání hudby s buřtem v ruce“, ale o hudebně edukační festival pro celé rodiny, festival pro lidi, kteří se chtějí něco dozvědět o kraji, ve kterém bydlí nebo kam jezdí na víkendy. Z lokálního festivalu pro místní osadníky se stává akce republikového formátu s přílivem mladších diváků a celých rodin z blízkého i dalekého okolí.

Festival kromě vynikající hudby v sobě nese edukační stránku, přednášky, debaty a workshopy. V roce 2019 bylo jeho tématem „Pocta vodě“ a jeho hlavním patronem byl

Václav Cílek ml. a aktérem Václav Cílek st. (tomu osobní účast překazil jeho zdravotní stav). Přednášky vedl publicista a dokumentarista Václav Šmerák. Akce se zúčastnili archeolog Jan Vizner, fotograf Vojtěch Pavelčík, krajinný ekolog Roman Andres, za Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová a fotograf Jiří „Nebeský“ Jiroušek se svými „nebeskými“ fotografiemi. Součástí festivalu byla přehlídka strojů Harley-Davidson, US bojové techniky, pro děti byly připraveny skákací hrady, malování na obličej a další atrakce.

Letošní definitivní změna názvu na Třebsínské zvonění má upozornit, že již nejde jen o jeden festival, ale o vyvrcholení kulturní sezóny – řady koncertů, vydaných knížek o regionu, připomínek historických výročí a dalších projektů – ve Středočeském kraji.

Akce se koná pod záštitou obcí regionu, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva zemědělství a Středočeského kraje. Více informací na www.trebsinskezvoneni.cz.

Tomáš a Martina Tichých

SVĚT TAŠEK spol. s r.o. je Firmou roku 2019 Středočeského kraje



Jsou jich stovky druhů: s bavlněnými, kroucenými či plochými držadly, na víno, s velikonocními, vánočními či dárkovými motivy, s potisky na přání, bílé, modré, žluté, červené... Najdete je v obchodech i v ulicích, vezmete je na oslavy, přátelská setkání, společenská jednání – prostě všude tam, kam se nechodí s prázdnými rukama. A drobnost či pozornost se obvykle nosí v dárkové tašce. O tom, jaký je svět tašek, jak se v něm žije i jak podléhá módním trendům, jsme si povídali s Miroslavem Borkovcem, jednatelem společnosti SVĚT TAŠEK spol. s r.o., která byla vyhlášena Firmou roku 2019 Středočeského kraje.

Jak a kdy všechno vzniklo?

Společnost SVĚT TAŠEK vznikla v roce 1998, v roce 2003 ji koupila firma Quo, jejíž je dceřinou společností. Hlavním oborem činnosti je výroba papírových tašek – tašek vyrobených na zakázku i tašek standardních hromadně vyráběných na sklad, které následně dle přání zákazníků opatřujeme potiskem, nebo prodej tašek bez potisku.

Kolik tašek ročně vyrobíte a kdo patří mezi vaše zákazníky?

Počet prodaných tašek neustále stoupá, v posledních letech jich ročně prodáme okolo 5 milionů kusů, přičemž v rekordním roce 2018 jich bylo 5 342 000. Tašky dodáváme zejména do České republiky, kde realizujeme jak desetitisícové série dodávané velkým zákazníkům, tak i menší dodávky drobným podnikatelům či dokonce fyzickým osobám, které si své tašky objednávají prostřednictvím našeho e-shopu. Tašky z našich skladů však putují i do zahraničí, zejména na Slovensko a v posledním roce i do Německa, kde v rámci našeho nového projektu působíme pod obchodní značkou KATEPRINT.

Vzpomenete si na nějakou kuriózní zakázku?

Nejde ani tak o kuriózní zakázky, jako spí-

še o neskutečně širokou paletu požadavků našich zákazníků na provedení tašky. Jednou se jedná o netradiční tašku z hlediska tvaru, podruhé je to zase zvláštní požadavek na materiál, ze kterého by měla být vyrobená. Snad jako kuriozitu mohu vzpomenout na požadavek zákazníka vyrobit tašky z papíru a la krokodýl... Mně osobně se nejvíce líbí tašky s "chytrou" grafikou. Příkladem je zakázka pro jeden z nejznámějších hokejových klubů v ČR, kde na tašce byla zobrazena brusle a její rozvázané tkaničky se plynule změnilly v papírová ouška tašky.

Kolik máte zaměstnanců – jak reagujete na nedostatek pracovníků na trhu?

V současné době má společnost 8 zaměstnanců, přičemž dalších přibližně 5 pracovníků využívá celoročně v rámci spolupráce v oblasti výroby, zásobování a logistiky ve společnosti Quo. Problém s nedostatkem pracovníků a s rychlým růstem mzdových nákladů je problémem obecným. Nás to pálí více v oblasti výroby, kde musíme velmi intenzivně hledat možnosti nových investic vedoucích ke zvyšování produktivity práce, abychom tak mohli kompenzovat rychlý růst mezd. Tímto – vedle mnohých benefitů – čelíme personálním problémům, protože nechceme nějak zásadně zvyšovat ceny našich služeb. S potěšením mohu konstatovat, že v obchodním úseku máme stabilizovaný tým, který je současně správnou partou chlapů, kde se partnerský a spolupracující vztah již dávno změnil na kamarádský.

Jak vaši nabídku ovlivňuje současný trend, který klade důraz na ekologicky šetrné výrobky?

S nadsázkou mohu říci, že my jsme trend. Již téměř 20 let prodáváme papírové tašky jako ekologicky šetrný výrobek. Papírová taška je recyklovatelná a současně se vyrábí i z recyklovaného papíru. Neustále však hledáme i další možnosti, jak omezit či snížit dopady

naší činnosti na životní prostředí. Příkladem je naše poslední investice do tiskové technologie, která pro potisk papírových tašek používá vodou feditelné barvy. Navíc během nejbližších měsíců zařadíme do sortimentu nový typ tašky, tzv. "travní" tašku, která se vyrábí z papíru s příměsí trávy.

Jste Firmou roku 2019 Středočeského kraje – jaký je to pro vás závazek, co od toho očekáváte?

Pro nás je ocenění Firma roku 2019 Středočeského kraje zároveň radostí, oceněním naší dosavadní práce a současně výzvou do dalších let pro neustálé zlepšování naší práce, našich výsledků. Je stimulem pro rozšiřování nabídky našich produktů a služeb a závazkem vůči našim klientům i vůči nám samotným, abychom i nadále udrželi vysoké standardy naší práce, když našim heslem a základním pravidlem musí i nadále zůstat „Vstřícnost, rychlost a kvalita“. Na druhou stranu očekáváme, že toto ocenění nezůstane bez odezvy mezi našimi klienty. Věříme, že ocení kvalitu našich služeb. A věříme, že nám titul Firma roku přinese i nové, spokojené zákazníky.

Jaké máte plány do budoucna – chystáte nějaké novinky v sortimentu, investice do výroby...

Změn a novinek připravujeme několik a ty zásadní by se měly realizovat v tomto kalendářním roce. Již v dubnu zprovozníme nový, moderní sklad, který nám díky své několikanásobné kapacitě proti stávajícímu stavu umožní navýšit skladové zásoby sortimentu, což nám zejména v klíčových fázích sezóny umožní plynulé dodávky zboží našim zákazníkům. Právě v návaznosti na dokončení tohoto skladu budeme od 1. 4. 2020 rozšiřovat nabídku papírových tašek co do rozměrů i provedení. A současně ukončíme přípravu a spustíme nový projekt – rozšíření sortimentu o tašky nepapírové, konkrétně textilní, tašky z netkané textilie či tašky z recyklované bavlny. V oblasti investic do výroby plánujeme další technologické vylepšení našich stávajících tiskových strojů, když případné navýšení kapacit tiskových technologií připravujeme až na období po dokončení rekonstrukce našich výrobních prostor, kterou zahájíme v dubnu 2020.

jt



Charitativní běh Od nevidim do nevidim se poběží pro čtyřletou Klárku



Čtyřleté Klárce, která se narodila s vážným postižením, bude věnován výtěžek běžeckého závodu Od nevidim do nevidim, který se uskuteční 4. dubna ve Stříbrné Skalici. Posedmé ho pořádá nevidomý běžec a horolezec Honza Říha. Charitativní akcí pomáhá potřebným – minulé ročníky podpořily například šestiletého Lukáška se vzácnou metabolickou poruchou nebo stejně starého Šimona, který se špatně pohybuje.

Sportovní nadšenci si mohou ve Stříbrné Skalici závodně zaběhnout trail dlouhý 5,5 km nebo 12 km. Dětem a méně sportovně založeným jedincům je určena trať dlouhá kilometr, kterou mohou proběhnout nebo jen projít. Start dětského závodu je v 9.40 a nesoutěžního dobročinného běhu v 10.15. Závody na 5,5 km a 12 km startují v 11.30 a jsou součástí seriálu Běžec Podblanicka – pro bodování je ale nutné absolvovat trať dlouhou 12 km; pouze skupina E (muži nad 70 let) a CH (ženy nad 55 let) má bodovanou trať v délce 5,5 km.

Klárka, již je věnován výtěžek letošního zá-

vodu, bydlí v malé vesničce mezi Kolínem a Kutnou Horou. Je to veselá a nesmírně kontaktní holčička, která se narodila s postižením, jež jí nedovoluje zapojit se plně do běžného života. Má psychomotorickou retardaci, epilepsii a podezření na Aicardiho syndrom. Navštěvuje mnoho specialistů, rehabilitace, jezdí do lázní a bojuje s nepřízní osudu. V současnosti už zvládne ujit krátkou vzdálenost sama a snaží se neverbálně komunikovat. Pomaličku se posouvá ve vývoji a každý malý posun je velkým vítězstvím. Aby těchto vítězství bylo co nejvíc, potřebuje Klárka rehabilitace, které nejsou vždy hrazeny pojišťovnou. Proto každá částka z charitativního běhu pomůže téhle malé princezně dostat se zase o krůček dál.

Od nevidim do nevidim je celodenní akcí pro celou rodinu. Stejně jako v minulých letech bude součástí doprovodného programu lezecká stěna nebo hudební vystoupení.

On-line registrace na závody a další podrobnosti o akci jsou na: www.odnevidimdonevidim.cz.



Brontosauři nevymřeli aneb mladí dobrovolníci v Sázavském klášteře

Brontosauři nebyli jen pravěcí veleještěři nebo oblíbená česká folková a trampská hudební kapela, ale v Sázavském klášteře jsou to především skvělí mladí lidé – dobrovolníci sdružující se ve spolku, jehož kořeny sahají do roku 1974 a působí v oblasti ochrany přírody. Pořádají pro další mladé lidi zajímavé pobyty v přírodě nebo na některých památkách a pracují na jejich zvelebení a zachování.

Jedním z takových míst, které si Brontosauři oblíbili, je i Sázavský klášter. V roce 2019 se tu vystřídal po čtvero jarních a podzimních víkendů několik „brontosauřích“ skupin. Jednu z nich tvořily i děti do 15 let, jinou dobrovolníci z Chorvatska a Maďarska.

Brontosaurům ale v chuti a iniciativě nezištně pomáhat „šlapala na paty“ i jiná společenství. „V letním období při likvidaci bujné vegetace tu třeba udělali během tří dnů kus práce mladí lidé evangelického oddílu z jižních Čech,“ popisuje kastelánka kláš-

tera Slávka Matoušová a dodává: „Pracuji nejen bez nároku na jakoukoliv odměnu, ale i jakýkoliv nárok na vlastní sebepropagaci. Je to jejich vnitřní potřeba dát kousek sebe a investovat vlastní čas a energii něčemu dobrému a pomáhat tam, kde je potřeba. Tyto návštěvy mě naplňují velkou nadějí, že na tu odpovědnost za dnešní a budoucí svět my starší a pokročilí opravdu nejsme a nebudeme sami a na mladé lidi je možné se spolehnout.“

Pravdou je, že takové pracovní víkendy je třeba dobře připravit, ať už po pracovní nebo po právní stránce. „Vždycky se snažím, aby šlo nejen o práce úklidové nebo takové práce na zahradách, které jeden víkend uděláte a nejdéle za čtvrt roku je můžete dělat znovu, protože nejsou vidět, ale i o takové činnosti, které jsou vidět podstatně déle nebo pomůžou ostatním uživatelům kláštera. Zkrátka, aby zde konkrétní člověk zanechal svou stopu a otisk hmatatelný,“ přibližuje kastelánka. Mezi takové práce patří třeba sázení klášterních bylin pro edukační programy školních dětí, výsadba květinových záhonů, ovocných keřů a stromků v zázemní zahradě, aby následně rozkvetlé květiny zdobily návštěvní trasu a ovoce posloužilo třeba pro napečení buchty pro jinou dobrovolnickou skupinu. „Do budoucna zvažuji, že by opakovaně vracející se a tedy již zkušenější dobrovolníci se mohli podílet i na naplňování některých částí vize využití areálu Sázavského kláštera tak, jak je zpracována v celkovém projektu obnov klášterních zahrad, a byli tedy i spolutvůrci budoucí podoby těch částí klášterního areá-



lu, které budou sloužit veřejnosti a mnoha budoucím generacím,“ podotkla.

To, co je pro dobrovolníky pracující pro památky v péči Národního památkového ústavu samozřejmé, je i jistota právní. V rámci smluvního vztahu je samozřejmostí školení v bezpečnosti a ochraně práce a požární ochraně, zajištění ochranných pomůcek, řešení je odpovědnost za škodu, po dobu práce je zajištěno i ubytování a následně může být vydáno i osvědčení s počtem odpracovaných hodin. Jako poděkování jsou připraveny i další bonusy, jako například návštěvy státních památek zdarma. „To, co je ale pro naše dobrovolníky nejdůležitější a o čem nám dávají spíš nevědomky než vědomky zpětnou vazbu, by se nejspíš dalo nejlépe vyjádřit citátem Winstona Churchilla: Žijeme z toho, co dostaneme, ale život utváříme tím, co dáváme,“ dodala na závěr Slávka Matoušová.

sm



Video Nemocnice Rudolfa a Stefanie uspělo v soutěži Bezpečná nemocnice

Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., nemocnice Středočeského kraje, získala třetí místo v soutěži Bezpečná nemocnice, kterou loni už po dvanácté vyhlásil Kraj Vysočina. Její video uspělo mezi patnácti přihlášenými projekty z celé republiky. Pro ocenění si v únoru dojezdili zástupci realizačního týmu do Horáckého divadla v Jihlavě.

Odborná porota nejvíce ocenila projekt Nemocnice Havlíčkův Brod a druhé místo patří Fakultní nemocnici Plzeň. O umístění bojovala například i Fakultní nemocnice Olomouc či Ostrava. „Je to pro nás velký úspěch. Umístili jsme se na krásném třetím místě v konkurenci velkých a fakultních nemocnic, velmi si ocenění vážíme,“ uvedl předseda představenstva benešovské nemocnice MUDr. Roman Mrva.

Nemocnice Rudolfa a Stefanie se přihlásila do soutěže Bezpečná nemocnice již po několikáté, před pěti lety dokonce zvítězila. Nyní soutěžila s projektem na téma „Vysoce nakažlivé nemoci – filmová dramatizace nácviku řešení mimořádné situace“. Dvanáctiminutový film natáčel štáb během léta 2019 nejen v areálu nemocnice, ale také v prostorách zdravotnické služby na pražském letišti s pracovníky ASČR (Asociace samaritánů) nebo v krajském operačním a informačním středisku (KOPIS) tísňové linky 112 v Kladně. Na projektu spolupracovali zástupci územních středisek Benešov z Krajské hygienické stanice Středočeského kraje, Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje a Zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje.

Film měl premiéru v listopadu 2019 na konferenci o vysoce nakažlivých nemocích, kterou pořádala nemocnice v Benešově pro lékařský i nelékařský personál, a sklídl velký úspěch. „Filmem jsme chtěli ukázat, co by se dělo, kdyby tato mimořádná situace nastala. Praktičtí lékaři nemají možnost cvičení, nikdy si prakticky tyto situace nevyzkouší jako například hasiči,“ vysvětlila Alena Chaloupková, krizová manažerka nemocnice a iniciátorka projektu. „Film jsme natočili jako ukázkou a možnost toho, jak by příjmové ambulance nemocnice, praktický lékař či lékař lékařské pohotovostní služ-

by měl postupovat, když mu do ordinace vstoupí pacient, u něhož vznikne podezření na vysoce nakažlivou nemoc. Když jsme film natáčeli, ani jsme netušili, jak bude o několik měsíců toto téma aktuální vzhledem k výskytu koronaviru v Číně,“ doplnila Alena Chaloupková.

Scénář začíná příjezdem fiktivního pacienta do nemocnice na ambulanci pohotovosti, který se před dvěma dny vrátil z Afriky, z oblasti výskytu vysoce nakažlivé nemoci. Není mu dobře, má horečku a je slabý. V tu chvíli se začíná spouštět celý proces. Lékařku volající na tísňovou linku 112 telefonicky spojuje operátor s orgánem ochrany veřejného zdraví – hygienickou stanicí. Hygienik nařizuje prvotní ochranná opatření, tedy aby se zdravotnický personál oblékl do osobních ochranných pracovních prostředků a aby izoloval pacienta do doby příjezdu Biohazard teamu. Současně se povolávají hasiči, kteří po příjezdu na místo vytyčují zónu zásahu a zahajují dekontaminaci osob odvedením pacientů (kontaktů) z čekárny do připravené dekontaminační jednotky. Biohazard team disponuje speciálním biovakem pro pacienta s podezřením na vysoce nakažlivou nemoc. Na konci filmu pacienta fiktivně odváží na Klinikou infekčních nemocí Na Bulovku v Praze.

„Natáčení bylo místy až mrazivé, když si člověk představil, co vše by se mohlo stát, kdyby personál zdravotnického zařízení nebo praktický lékař nebyl na tuto situaci připravený,“ upozornila Alena Chaloupková s tím, že tento film vznikl právě z potřeby jasně definovat správné postupy při řešení této mimořádné situace v prostoru pohotovostní služby či příjmové ambulance středně velkých zdravotnických zařízení. „Zvolili jsme formu filmové dramatizace, protože podle našeho projektového týmu je to nejvhodnější forma k tomu, aby si divák dokázal představit plnou realitu a nebezpečí takové mimořádné situace, která však může nastat kdekoli a kdykoliv,“ řekl jeden z autorů projektu, mluvčí nemocnice Petr Ballek.

Primárně je tento audiovizuální projekt určen pro výuku zdravotnického personálu nemocnice. Současně ale plní svoji edukač-



ní úlohu s praktickou ukázkou postupů pro příjmové ambulance menších nemocnic, které nedisponují infekčním oddělením, pro polikliniky, praktické lékaře, ale i složky integrovaného záchranného systému a další zájemce. „Několik jednotlivců i nemocnic již o film projevilo zájem. Video lze zhlédnout na našem nemocničním youtube kanálu,“ dodal Petr Ballek.

Benešovská nemocnice v soutěži Bezpečná nemocnice zvítězila v roce 2014 s videem o evakuaci pacientů při požáru ve zdravotnickém zařízení, v roce 2011 v ní získala čtvrté místo za projekt „Elektronická ošetřovatelská dokumentace“. Tématem letošního ročníku bylo kontinuální zvyšování kvality a efektivity zdravotní péče. „Zvyšování bezpečnosti v našich nemocnicích je nikdy nekončící proces. Preventivní opatření, zlepšení podmínek doprovázející léčbu nebo sdílení příkladů dobré praxe vede k předcházení chyb a zvyšuje kvalitu poskytovaných zdravotnických služeb. Osobně jsem i pro zapojení pacientů a posílení jejich role v léčbě i bezpečnosti během hospitalizace nebo návštěvy zdravotnických zařízení,“ uvedl hejtman Kraje Vysočina Jiří Běhounek.

mz

Veterán klub starostové, z.s. chce předávat zkušenosti mladším kolegům



Předat osobní zkušenosti služebně mladším kolegům a pomoci jim orientovat se ve výkonu samosprávy a státní správy je cílem Veterán klubu starostové, z.s., který vznikl v loňském roce. Jeho členy mohou být bývalí nebo sloužící starostové nad 60 let věku, kteří mají za sebou alespoň dvě volební období. Předsedou spolku je bý-

valý neveklovský starosta Jan Slabý. Spolek má své logo i vlajku.

Spolu s Janem Slabým jsou členy spolku Dobroslav Šanda z Maršovic, František Vondra z Křečovic, Karel Vojta ze Stranného, Jiří Krása z Nového Knína, Stanislav Vacek z Dobříše, František Košata z Drahnovic a Jiří Štátek z Chotilska. „Jsme připraveni předávat dál osobní zkušenosti nabyté během svého aktivního působení na pozici staros-

ty,“ uvedl Jan Slabý. Spolek podle něj nemá žádné politické cíle ani ambice. Chce hlavně rozšiřovat právní vědomí zejména v oblasti výkonu samostatné a přenesené působnosti obcí nebo podporovat a rozvíjet všeobecnou, kulturní, sportovní, osvětovou a vzdělávací činnost. Jeho cílem je také podpora subjektů působících ve veřejném prostoru a podpora vzdělanosti a praktických dovedností zastupitelů nebo radních měst a obcí.

jt

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 1. 3. 2020

| Název subjektu | Sídlo/adresa trvalého bydliště | Zástupce subjektu pro MAS | Oblast působení |
|--|---|----------------------------|---------------------------------|
| Fyzická osoba bez IČ – občan | | | |
| Adriana Ondračková | Týnec nad Sázavou, K Náklí 94, 257 41 | Adriana Ondračková | služby |
| Ing. Alois Maceška | Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01 | Ing. Alois Maceška | cestovní ruch |
| Ing. Lucie Onderčaninová | Chrást nad Sázavou 199, Týnec nad Sázavou, 257 41 | Ing. Lucie Onderčaninová | služby |
| Ing. Arch. Iveta Jirásková | Krchleby 4, Křečovice, 257 56 | Ing. Arch. Iveta Jirásková | služby |
| Nestátní neziskové organizace | | | |
| Cesta integrace, o.p.s. | Říčany, Masarykovo náměstí 6/17, 251 01 | Mgr. Alena Radová | sociální oblast |
| Historický klub z.s. | Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41 | Václav Pošmurný | historie, kultura a památky |
| Lidem blíž z.s. | Řehovice 21, Maršovice, 257 56 | Ing. Hana Bačíková | děti, rodina, sociální oblast |
| Mateřské centrum Hvězdička, z.s. | Benešov, Vančurova 1146, 256 01 | Ing. Jana Čechová | děti, ženy, rodina, vzdělávání |
| MC Kulíšek | Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51 | Vanda Pechová | děti, ženy, rodina, vzdělávání |
| Náplava Sázavy, spolek | Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82 | Věra Weinerová | kultura a památky |
| Ochrana fauny ČR o.p.s. | Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56 | Pavel Křížek | ekologie, děti, ochrana přírody |
| RUAH o.p.s. | Benešov, Tyršova 2061, 256 01 | Mgr. Marta Vacková | sociální oblast |
| Rytmus Střední Čechy, o.p.s. | Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01 | Mgr. Pavla Fleischhansová | sociální oblast |
| Římskokatolická farnost Benešov | Benešov, Na Karlově 92, 256 01 | Roman Lutz | církev |
| Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice | Senohraby, Příčná 61, 251 66 | Vladimír Havelka | kultura a památky |
| Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s. | Benešov, Husova 470, 256 01 | Ing. Vladimír Babka | děti a mládež, vzdělávání |
| Sdružení SPORT, z.s. | Tloskov 1, Neveklov, 257 56 | PhDr. Radka Jiroušková | děti, rodina, sport |
| Spolek Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou | Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41 | Ing. Kateřina Pikousová | děti, ženy, rodina, vzdělávání |
| SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK | Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22 | Ing. Miroslav Tvarůžka | kultura a památky |
| Statek Vlčkovice, o.p.s. | Vlčkovice 1, Neustupov, 257 03 | Jan Počepický | sociální oblast |
| TSK SALTA Benešov | Struhařov 68, 256 01 | Karel Maršálek | kultura, děti, sport |
| ZÁŠKOLÁK, z.s. | Postupice, Školní 153, 257 01 | Jana Jišová | děti a mládež, vzdělávání |
| Život v Hradci a okolí - spolek | Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63 | Ing. Evžen Zeman, CSc. | kultura a památky |
| Podnikatelé | | | |
| Bisport s.r.o. | Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41 | Jaromír Biolek | cestovní ruch |
| ELTSEN a.s. | Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01 | Ing. Jiří Stibůrek | cestovní ruch |
| Hotel Všetice s.r.o. | Všetice 6, Netvořice, 257 44 | Karolína Mikšíková | cestovní ruch, zemědělství |
| Jiří Sternberg | Jemniště 1, Postupice, 257 01 | Jiří Sternberg | cestovní ruch, zemědělství |
| Miroslav Němec | Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41 | Miroslav Němec | cestovní ruch |
| Miloslav Perníček | Heroutice 1, Neveklov, 257 56 | Miloslav Perníček | cestovní ruch, zemědělství |
| Obce a města | | | |
| Obec Čerčany | Čerčany, Václavská 36, 257 22 | Ing. Jitka Pawingerová | veřejná správa |
| Obec Hradištko | Hradištko, Chovatelů 500, 252 09 | Lucie Hašková | veřejná správa |
| Obec Kamenný Přívoz | Kamenný Přívoz 285, 252 82 | Jiří Patera | veřejná správa |
| Obec Kozmice | Kozmice 12, Benešov, 256 01 | Helena Matoušková | veřejná správa |
| Obec Krhanice | Krhanice 46, 257 42 | Mgr. Aleš Papoušek | veřejná správa |
| Obec Křečovice | Křečovice 9, Neveklov, 257 56 | Robert Nečas | veřejná správa |
| Obec Lešany | Lešany 23, Netvořice, 257 44 | František Ludvík | veřejná správa |
| Obec Stranný | Stranný 39, Neveklov, 257 56 | Josef Červ | veřejná správa |
| Město Benešov | Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01 | Mgr. Zdeněk Zahradníček | veřejná správa |
| Město Bystřice | Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 256 01 | Klára Škvorová | veřejná správa |
| Město Jílové u Prahy | Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01 | Jiří Zápál | veřejná správa |
| Město Neveklov | Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56 | Ing. Michal Hašek | veřejná správa |
| Město Sázava | Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06 | Ivan Koldcsiter | veřejná správa |
| Město Týnec nad Sázavou | Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41 | Ing. Jan Vrnata | veřejná správa |
| Město Votice | Votice, Komenského 700, 259 17 | Mgr. Jiří Čáp | veřejná správa |
| Městys Kácov | Kácov, Jirsíkova 157, 285 09 | Mgr. Soňa Křenová | veřejná správa |
| Městys Maršovice | Maršovice 89, 257 55 | Mgr. Bohumil Ježek | veřejná správa |
| Městys Netvořice | Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44 | Monika Šlehobrová | veřejná správa |
| Svazky obcí | | | |
| CHOPOS | Chotýšany 54, 257 28 | Ing. Miroslav Kratochvíl | společné aktivity obcí |
| Dobrovolný svazek obcí Mikroregion Voticko | Votice, Komenského náměstí 700, 259 17 | Ing. Lucie Krubnerová | společné aktivity obcí |
| Státní organizace | | | |
| Lesy České republiky, s.p. | Benešov, Želetinka 12, 256 01 | Ing. Petr Kjučukov | lesy |
| Školy | | | |
| Gymnázium Benešov | Benešov, Husova 470, 256 01 | Mgr. Roman Hronek | vzdělávání |



Tři dny v roce nestačí

3.-5. dubna 2020

Projekt Čistá řeka Sázava, realizovaný společností Posázaví o.p.s., je zaměřen na úklid okolí jedné z nejromantičtějších českých řek. Naši přízeň si ale zaslouží každé místo, kde žijeme, sportujeme, setkáváme se s přáteli, kam jezdíme na výlety. Nezapomínejte, že příroda potřebuje naši pomoc po celý rok! Nevíte, jak na to? Nechte se námi inspirovat!

Projekt Čistá řeka Sázava je dobrovolnická, čistě nekomerční aktivita financovaná z dotací obcí, z příspěvků sponzorů a dalších dárců.

JAK SE ZAPOJIT?

- ▶ jako dobrovolník při úklidu
- ▶ poskytnutím materiální pomoci
- ▶ darováním příspěvku na sbírkový účet 1249-326666339/0800



PODROBNĚJŠÍ INFORMACE NALEZNETE NA